

Zbiór interpretacji przepisów dotyczących rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z lat 2010–2014 w zakresie gospodarki odpadami i ściekami, rolnictwa, leśnictwa i akwakultury, turystyki i wypoczynku i innych przedsięwzięć oraz kwalifikacji zmian przedsięwzięć, opracowanych w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska

Spis treści

1. Wprowadzenie	5
2. Wykaz aktów prawnych i skrótów	7
3. Zagadnienia ogólne	10
4. Zagadnienia szczegółowe	13
4.1. § 2 ust. 1 pkt 34	13
4.2. § 2 ust. 1 pkt 40, § 3 ust. 1 pkt 77	13
4.3. § 2 ust. 1 pkt 41, § 2 ust. 1 pkt 46, § 3 ust. 1 pkt 80	14
4.4. § 2 ust. 1 pkt 42, § 2 ust. 1 pkt 43	22
4.5. § 2 ust. 1 pkt 45	23
4.6. § 3 ust. 1 pkt 50	25
4.7. § 3 ust. 1 pkt 51	27
4.8. § 3 ust. 1 pkt 57	27
4.9. § 3 ust. 1 pkt 74	28
4.10. § 3 ust. 1 pkt 75	28
4.11. § 3 ust. 1 pkt 81	29
4.12. § 3 ust. 1 pkt 89 i § 3 ust. 1 pkt 90	33
4.13. § 2 ust. 1 pkt 51, § 3 ust. 1 pkt 102–103	33
4.14. § 3 ust. 1 pkt 104	37
4.15. § 3 ust. 1 pkt 107	38
4.16. § 2 ust. 2, § 3 ust. 2	40
4.17. § 3 ust. 3	43
5. Indeks haseł	44

Wprowadzenie

1. Wprowadzenie

Realizacja planowanych przedsięwzięć wiąże się z koniecznością spełnienia wymogów określonych w przepisach prawa, m.in. z zakresu ochrony środowiska, oznaczających uzyskiwanie odpowiednich decyzji administracyjnych, spełnienie standardów jakości środowiska, prowadzenie wymaganych badań oraz wszelkich innych działań zabezpieczających środowisko i zdrowie ludzi przed negatywnymi skutkami realizacji działalności inwestycyjnej.

Kwestie zagrożeń związanych z realizacją planowanych zamierzeń inwestycyjnych i ograniczenie ich negatywnego oddziaływania na środowisko analizowane są na etapie procedur ocen oddziaływania na środowisko, w ramach postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2013 r., poz. 1235, ze zm.) wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy planowanych przedsięwzięć wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, ze zm.). Rozporządzenie to określa rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, których realizacja zawsze wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, oraz rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których postępowanie o oś przeprowadzane jest w przypadku stwierdzenia takiego obowiązku na podstawie art. 63 ust. 1 ww. ustawy przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Cel i zakres opracowania

Niniejsze opracowanie ma służyć usystematyzowaniu i rozpowszechnieniu interpretacji Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska dotyczących kwalifikacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z lat 2010–2014. Praca ta ma stanowić praktyczne wytyczne dla organów administracji oraz inwestorów. Przedstawiony został na wybranych przykładach zbiór interpretacji dotyczących zasad stosowania przepisów ww. rozporządzenia w odniesieniu do planowanych przedsięwzięć związanych m.in. z gospodarką odpadami i ściekami, hodowlą zwie-

rząt, turystyką, jak również w zakresie planowanych zmian przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Struktura opracowania

Zebrane interpretacje dotyczą kategorii przedsięwzięć wskazanych w załączniku I i II dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko z zakresu gospodarki odpadami i ściekami, rolnictwa, turystyki i wypoczynku oraz zagadnień związanych ze sposobem kwalifikacji zmian przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, zatem poza przedsięwzięciami infrastrukturalnymi czy związanymi z przemysłem.

Stanowiska zostały usystematyzowane w kolejnych podrozdziałach według kolejności poszczególnych grup przedsięwzięć przyjętej w przedmiotowym rozporządzeniu, z tym że jeżeli określone typy przedsięwzięć występują zarówno w § 2, jak i w § 3, dotyczące ich stanowiska zostały umieszczone razem. Przyjęty schemat stanowisk poza oznaczeniem przepisu i przywołaniem jego treści w poszczególnych podrozdziałach zawiera hasło związane z daną interpretacją, krótki opis przedstawianego zagadnienia oraz stanowisko w tej sprawie. W przypadku interpretacji, które dotyczą kilku kategorii przedsięwzięć, na końcu stanowisk przywołane zostały treści odpowiednich przepisów ww. rozporządzenia. W ostatnim rozdziale opracowania znajduje się indeks wprowadzonych haseł.

Wykaz aktów prawnych i skrótów

The page features a decorative header section. It consists of a thick red horizontal line, followed by a thinner orange horizontal line, and a light gray horizontal line. Below these lines, there are large, semi-transparent, abstract shapes in shades of gray and white, including a large circle and a curved line, creating a modern, minimalist aesthetic.

2. Wykaz aktów prawnych i skrótów

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko* (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, s. 1) – *dyrektywa EIA*;
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. *w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy* (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, s. 3) – *dyrektywa odpadowa*;
- dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. *w sprawie spalania odpadów* (Dz. Urz. L 332, z 28.12.2000 r., s. 91);
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. *w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola)* (Dz. U. UE L z 2010 r. poz. 334, s. 17);
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. *określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002* (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, s. 1);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. 2013 r. poz. 1235 ze zm.) – *ustawa ooś*;
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, ze zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, ze zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399, ze zm.);
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, ze zm.);
- ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, ze zm.);
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1205, ze zm.);
- ustawa z dnia 20 stycznia 2005 r. *o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. *o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155);
- ustawa z dnia 25 lutego 2011 r. *o substancjach chemicznych i ich mieszaninach* (Dz. U. Nr 63, poz. 322, ze zm.);
- ustawa z 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858);
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1153);
- ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr 133, poz. 921, ze zm.);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, ze zm.) – *rozporządzenie ooś*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. *w sprawie standardów emisyjnych z instalacji* (Dz. U. Nr 95, poz. 558);
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 marca 2002 r. *w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów* (Dz. U. Nr 37, poz. 339, ze zm.);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. *w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami* (Dz. U. Nr 49, poz. 356);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. *w sprawie składowisk odpadów* (Dz. U. poz. 523);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. *w sprawie katalogu odpadów* (Dz. U. Nr 112, poz. 1206);
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24 października 2005 r. *w sprawie homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep* (Dz. U. Nr 238, poz. 2010, ze zm.) – uchylone;
- rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. *w sprawie minimalnych wymagań dla stacji*

demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206, ze zm.);

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. *w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)* (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, ze zm.);

DJP – duża jednostka przeliczeniowa inwentarza.

Zagadnienia ogólne

3. Zagadnienia ogólne

Przykłady interpretacji przedstawionych w niniejszym opracowaniu dotyczą kwalifikacji planowanych inwestycji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, na podstawie kryteriów określonych w *rozporządzeniu o oś*, w zależności od rodzaju i zakresu danych inwestycji, jak również z uwzględnieniem poniżej przedstawionych zagadnień.

Definicja „przedsięwzięcia”, w tym pojęcie „powiązanie technologiczne”

Wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które są planowane i ich realizacja w myśl definicji przedsięwzięcia (określonej w art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy o oś*) będzie stanowić „*zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty*”.

Przez sformułowanie „przedsięwzięcia powiązane technologicznie” należy rozumieć zespół urządzeń i/lub budowli bezpośrednio związanych technicznie w łańcuchu produkcyjnym, od punktu dostarczania surowców do miejsca odbioru produktów, zgodnie ze schematem technologicznym obejmującym wszystkie operacje i procesy potrzebne do ich wytworzenia. Wprowadzenie w art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy o oś* określenia „przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie” ma na celu uniemożliwienie dzielenia zamierzeń inwestycyjnych, które mogłyby doprowadzić do zmiany kwalifikacji przedsięwzięcia w świetle przepisów *rozporządzenia o oś* – a w konsekwencji do uniknięcia wymogu badania zasadności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (*screening*) i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – lub do błędnych wyników przeprowadzonej oceny.

Pojęcie „instalacji”

W przypadku planowanego przedsięwzięcia polegającego na realizacji instalacji niezbędne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli w myśl przepisów art. 3 pkt 6 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo*

ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, ze zm.) będzie to instalacja rozumiana jako:

- a) stacjonarne urządzenie techniczne,
- b) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,
- c) budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami,

których eksploatacja może spowodować emisję.

Pojęcie „powierzchni zabudowy”

Przy rozważaniu kwalifikacji planowanych przedsięwzięć jako mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zależności od ich rodzaju należy zwrócić uwagę na kwestie powierzchni zabudowy. Przy jej wyznaczaniu istotną będzie całkowita powierzchnia, która ulegnie zmianie w związku z realizacją przedsięwzięcia. Mogą to być zmiany krótko- lub długoterminowe. Należy zwrócić uwagę, że przedsięwzięcia opisywane są za pomocą „powierzchni przeznaczonej do przekształcenia”, to różnego rodzaju zabudowy z towarzyszącą im infrastrukturą. Pomijając budowle wymienione w pierwszej części definicji „powierzchni zabudowy”, za powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia należy uznać taką powierzchnię, która uległa zmianie w związku z realizacją przedsięwzięcia. Należy zaliczyć tu m.in. powierzchnię parkingów, dróg dojazdowych, chodników, placów budowy, placów składowych, podjazdów, ramp, inne powierzchnie utwardzone czy płyty roślinności, które zostaną usunięte, a teren urządzony zgodnie z wolą inwestora (np. usunięcie zakrzewień, zadrzewień czy zbiorowisk murawowych lub łąkowych, niwelacja terenu poprzez zasypanie zbiorników wodnych, drenaż terenów podmokłych lub zabagnionych). Za „powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia” nie należy uznawać terenów, które już wcześniej zostały przekształcone i posiadają cechy zabudowy (tereny przemysłowe, tereny z zabudową przeznaczoną do rozbiórki itp.).

Zmiany planowanych przedsięwzięć

W przypadku planowanych zmian (rozbudowy, przebudowy lub montażu) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które to zmiany nie spełnią progów określonych w § 2 ust. 1, planowane prace należy kwalifikować do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1.

Zmiany (rozbudowa, przebudowa lub montaż) planowanych przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1, dla których nie ustalono żadnych progów, bez względu na zakres i wielkość tych zmian, także powinny być kwalifikowane na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W podobny sposób powinny być kwalifikowane zmiany przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, dla których również nie ustalono żadnych progów. Na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia niezależnie od zakresu i skali zmiany tych przedsięwzięć będą to prace, które powinny być klasyfikowane do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Natomiast zmiany (rozbudowa, przebudowa lub montaż) przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, dla których progi zostały określone, będą stanowiły przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś*, jeżeli zmiany te spełnią wskazane w *rozporządzeniu ooś* progi.

Przebudowa, rozbudowa, montaż

Termin „przebudowa” zdefiniowany został w art. 3 pkt 7a *ustawy Prawo budowlane* i należy przez niego rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego. Natomiast „rozbudowa” zgodnie z art. 3 pkt 6 *ustawy Prawo budowlane* to rodzaj budowy. Należy domniemywać, że roboty budowlane polegające na zmianie charakterystycznych parametrów (m.in. kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości), nieobjęte definicją przebudowy, będą stanowić „rozbudowę”, natomiast zmiany liczby kondygnacji – nadbudowę. Ze względu na brak legalnej definicji pojęcia „montaż” należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN”, w świetle którego montaż to zakładanie, instalowanie urządzeń technicznych. W odniesieniu do przepisów *rozporządzenia ooś* przez „montaż” rozumie się: roboty budowlane polegające na umieszczeniu (przymocowaniu) urządzenia lub instalacji

w miejscu jej docelowego użytkowania lub eksploatacji (np. montaż anteny radiokomunikacyjnej na budynku).

Przedsięwzięcia związane z gospodarką odpadami

Niniejsze opracowanie odnosi się do inwestycji związanych z gospodarką odpadami, dodatkowo należy więc zwrócić uwagę na kwestie stosowania przepisów *ustawy ooś* oraz *rozporządzenia ooś* w kontekście przepisu art. 42 ust. 4 *ustawy o odpadach*.

Zgodnie z art. 42 ust. 4 *ustawy o odpadach* do wniosków o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o ile jest wymagana. Natomiast będzie ona wymagana w przypadku planowanej realizacji przedsięwzięcia wymienionego w *rozporządzeniu ooś* bądź jego zmiany kwalifikowanej jako przedsięwzięcie zgodnie z zasadami określonymi w § 2 ust. 2 oraz § 3 ust. 2 *rozporządzenia ooś*. W innych przypadkach powyższy przepis *ustawy o odpadach* nie będzie miał zastosowania, np. przy ubieganiu się o nowe zezwolenie tylko ze względu na wygaśnięcie terminu obowiązywania wcześniej uzyskanego. Zatem w sytuacji, gdy następuje jedynie „przedłużenie” zezwolenia na zbieranie lub/i przetwarzanie odpadów, niepociągające za sobą ingerencji w istniejące przedsięwzięcie czy też realizacji nowego przedsięwzięcia, przedłożenie wraz ze wspomnianym wnioskiem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie będzie konieczne (nawet w sytuacji, gdy istniejące przedsięwzięcie zostało zrealizowane w okresie, kiedy uzyskiwanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie było konieczne).

Przedsięwzięcia niewymienione w rozporządzeniu ooś

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 59 ust. 2 *ustawy ooś* dla przedsięwzięć innych niż przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko może być wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na ten obszar, a nie jest bezpośrednio związane z jego ochroną lub nie wynika z tej ochrony oraz gdy obowiązek taki został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1 *ustawy ooś*. Odpowiedni do rozważenia, czy takie przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, będzie organ właściwy do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem jego realizacji (w myśl ust. 1 *ustawy ooś*).

Zagadnienia szczegółowe

4. Zagadnienia szczegółowe

4.1. § 2 ust. 1 pkt 34

porty lub przystanie morskie w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r., Nr 33, poz. 179), w tym infrastruktura portowa służąca do załadunku i rozładunku, połączona z lądem lub położona poza linią brzegową, do obsługi statków o nośności większej niż 1 350 t, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2009 r., Nr 217, poz. 1689 oraz z 2010 r., Nr 127, poz. 857) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, z wyłączeniem przystani dla promów;

(1)

Hasło:

przebudowa portu

Opis zagadnienia:

rozbudowa/przebudowa portu morskiego wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia ooś* w zakresie budowy infrastruktury portowej – miejsca postojowe dla samochodów ciężarowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą umożliwiającą kompleksową obsługę transportu kołowego przed i po załadunku/wyładunku towaru.

Stanowisko:

Ze względu na fakt, że przedmiotem kwalifikacji jest rozbudowa zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, konieczne jest przeanalizowanie przepisów odnoszących się do tego rodzaju zamierzeń.

Brzmienie § 2 ust. 2 pkt 1 wskazuje, że dotyczy on jedynie przedsięwzięć, dla których w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś* określono progi i sama przebudowywana /rozbudowywana część przedsięwzięcia osiągnie te progi (w praktyce nastąpi co najmniej „podwojenie” progów dla danego przedsięwzięcia).

Natomiast do § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* będą zaliczane wszelkie rozbudowy/przebudowy przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 tego *rozporządzenia*, dla których nie ustanowiono progów, lub też rozbudowy/przebudowy przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, które same w sobie nie osiągnęły progów tam określo-

nych.

Zważywszy na powyższe, przedmiotowe przedsięwzięcie należałoby zakwalifikować na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia ooś*, ponieważ rozważana przebudowa portu morskiego nie umożliwi obsługi statków o nośności o co najmniej 1350 t większej od dotychczasowej.

4.2. § 2 ust. 1 pkt 40, § 3 ust. 1 pkt 77

§ 2 ust. 1 pkt 40

instalacje do oczyszczania ścieków przewidziane do obsługi nie mniej niż 100 000 równoważnych mieszkańców w rozumieniu art. 43 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;

§ 3 ust. 1 pkt 77

instalacje do oczyszczania ścieków inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 40, przewidziane do obsługi nie mniej niż 400 równoważnych mieszkańców w rozumieniu art. 43 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;

(2)

Hasło:

zlewnia ścieków

Opis zagadnienia:

budowa stacji zlewnej ścieków poza terenem oczyszczalni ścieków.

Stanowisko:

Zlewnie ścieków – którymi w myśl art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* są instalacje i urządzenia zlokalizowane przy kolektorach sieci kanalizacyjnej lub przy oczyszczalniach ścieków służące do przyjmowania nieczystości ciekłych dowożonych pojazdami asenizacyjnymi z miejsc gromadzenia – nie zostały wymienione literalnie w *rozporządzeniu ooś*. Mając na uwadze przywołaną definicję zlewni ścieków, nie jest możliwe – w przypadku realizacji zlewni ścieków poza terenem oczyszczalni ścieków – zakwalifikowanie tego ro-

dzaju przedsięwzięć do § 3 ust. 1 pkt 77 *rozporządzenia ooś*, gdyż za oczyszczalnię ścieków uznawane są zespoły podstawowych obiektów technologicznych służących bezpośrednio do oczyszczania ścieków oraz znajdujących się na wspólnym terenie obiektów pomocniczych niezbędnych dla dostawy energii elektrycznej, wody, stworzenia odpowiednich warunków do pracy i obsługi oczyszczalni (źródło: Definicje z zakresu ochrony środowiska, GUS). Realizacja zlewni ścieków mogłaby zostać uznana za przedsięwzięcie potencjalnie znacząco oddziaływujące na środowisko jedynie w sytuacji, gdy jej budowę przewidziano by na terenie oczyszczalni ścieków wymienionej w § 2 ust. 1 pkt 40 – wówczas zastosowanie miałby § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* mówiący, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1.

Brak jest także podstaw do zakwalifikowania samej zlewni ścieków do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 79* *rozporządzenia ooś*, ponieważ kryterium pozwalającym sklasyfikować przedsięwzięcie do tego przepisu jest długość sieci kanalizacyjnej, stąd też budowa zlewni ścieków wraz z siecią kanalizacyjną, którą przyłączana będzie zlewnia do systemu kanalizacyjnego, wyłącznie w sytuacji, jeżeli długość tej sieci osiągnie 1 km, może wymagać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Równie nieuzasadnione wydaje się kwalifikowanie zlewni ścieków jako instalacji wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 80** *rozporządzenia ooś*, ponieważ nie zachodzi w nich proces odzysku lub unieszkodliwiania odpadów (o ile uznaje się „nieczystości ciekłe” za odpady).

* § 3 ust. 1 pkt 79 – *sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków;*

** § 3 ust. 1 pkt 80 – *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywane-*

go do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

(3)

Hasło:

przydomowe oczyszczalnie ścieków

Opis zagadnienia:

inwestycja polega na budowie kilkuset przydomowych oczyszczalni ścieków o wydajności do 7,5 m³ na dobę.

Stanowisko:

Przedmiotowa inwestycja, aby mogła zostać uznana za przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, oprócz odpowiedniego przeznaczenia i zdolności obsługi co najmniej 400 równoważnych mieszkańców, winna stanowić „instalację” zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Wobec faktu, że planowe zamierzenie inwestycyjne polega na budowie kilkuset indywidualnych urządzeń technicznych do oczyszczania ścieków (zob. art. 3 pkt 9 ustawy *Prawo budowlane*), które łącznie będą służyć do obsługi ponad 400 równoważnych mieszkańców, jednak z uwagi na brak powiązań technologicznych nie będą stanowiły jednej instalacji (a każde z urządzeń z osobna nie osiąga progu określonego w § 3 ust. 1 pkt 77 *rozporządzenia ooś*), należy uznać, że w stosunku do opisanego przedsięwzięcia nie jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

4.3. § 2 ust. 1 pkt 41, § 2 ust. 1 pkt 46, § 3 ust. 1 pkt 80

§ 2 ust. 1 pkt 41

instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych;

§ 2 ust. 1 pkt 46

instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicz-

nej obróbki odpadów [proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21)] o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;

§ 3 ust. 1 pkt 80

instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;

(4)

Hasło:

termooksydator

Opis zagadnienia:

rozbudowa instalacji do przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego obejmująca dobudowę jednego destruktora pracy ciągłej, w którym pod wpływem ciśnienia i gorącej pary wodnej następować będzie zniszczenie budowy histologicznej tkanek zwierzęcych. Opary i substancje złownone powstające w wyniku tego procesu będą kierowane do termooksydatorów zasilanych gazem ziemnym w celu ich spalania.

Stanowisko:

W celu stwierdzenia, czy którakolwiek z części opisanego przedsięwzięcia należy do grupy mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezbędne jest rozstrzygnięcie, czy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego oraz substancje kierowane do termooksydatorów (w szczególności lotne substancje złownone) są odpadami. Powyższe pozwoli określić, czy destruktorzy są instalacjami do unieszkodliwiania odpadów oraz czy termooksydatory należy uznać za instalacje do termicznego przekształcania odpadów.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia oos* instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych

lub chemicznych są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto w § 2 ust. 1 pkt 41–45 i 47 *rozporządzenia oos* znalazł się szereg innych instalacji do unieszkodliwiania lub przerobu odpadów. Natomiast w myśl § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia oos* do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należą instalacje związane z odzyskiem i unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47. Powyższe przepisy są transpozycją odpowiednio pkt 9 i 10 z załącznika I oraz pkt 11 lit. b z załącznika II *dyrektywy EIA*. Z powyższego wynika, że wszystkie instalacje do przerobu i unieszkodliwiania odpadów zostały objęte przepisami *dyrektywy EIA*, co znalazło swoje odzwierciedlenie w krajowych przepisach w tym zakresie.

W art. 3 pkt 1 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy* zostało określone pojęcie odpadu (każda substancja lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia został zobowiązany), jednak w myśl art. 2 ust. 2 lit. b *dyrektywy odpadowej* wyłączono spod jej stosowania w zakresie, w jakim zostały objęte innymi przepisami wspólnotowymi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym produkty przetworzone objęte *rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002*, z wyjątkiem tych, które są przewidziane do przekształcenia termicznego, składowania na składowisku lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni [w tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z normą wyrażoną w art. 54 *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002* odesłanie do *rozporządzenia (WE) nr 1774/2002* Parlamentu Europejskiego i Rady *ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi* wobec uchylenia przywołanego aktu należy obecnie odczytywać jako odesłanie do *rozporządzenia (WE) nr 1069/2009*].

Powyższe zapisy wskazują, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego podlegające przepisom *rozporządzenia nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi...* nie są traktowane jako odpady, a instalacje przetwarzające takie produkty nie będą przedsięwzięciami, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 80

rozporządzenia oos.

Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a za odpad nie zostały uznane wyziewy gazowe emitowane do atmosfery. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej postanowienia *dyrektywy odpadowej*, jak również mając na uwadze zapisy art. 3 pkt 1 dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady *w sprawie spalania odpadów* oraz art. 42 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE *w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola)*, należy stwierdzić, że substancje lotne (gazy) nie są uznawane za odpady, a instalacje do ich termicznego przekształcania nie zostały objęte przepisami dyrektyw określającymi zasady funkcjonowania spalarni odpadów.

Należy zatem stwierdzić, że przywołane powyżej regulacje prawne nie uznają substancji lotnych (w tym również tych złowonnych) za odpady, a tym samym instalacje do ich termicznego przekształcania, takie jak wymienione na wstępie termooksydatory, nie mogą zostać uznane za przedsięwzięcia wymienione w *rozporządzeniu oos.*

(5)

Hasło:

instalacja przetwarzania odpadów

Opis zagadnienia:

instalacja przetwarzania odpadów.

Stanowisko:

Próg wydajności 100 ton dziennie, określony w przepisie § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia oos*, odnosi się do tych instalacji, w których wykorzystywane są poszczególne procesy wymienione w tym przepisie. Zatem w przypadku instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, których wydajność będzie wynosić poniżej 100 ton dziennie, należy rozważyć kwalifikację do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie np. § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia oos.*

(6)

Hasło:

instalacje spalające odpady będące biomasą

Opis zagadnienia:

instalacje spalające odpady będące biomasą, wyłączenie § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia oos.*

Stanowisko:

Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia oos* nie będą zaliczane instalacje spalające odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji. Wskazane wyłączenie odnosi się do definicji biomasy określonej w *rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych z instalacji*. Zgodnie z § 2 pkt 1 tego rozporządzenia biomasa to: „produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa spalane w celu odzyskania zawartej w nich energii oraz następujące odpady:

- a) roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
- b) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
- c) włókniste roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu, w którym powstają, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,
- d) korka,
- e) drewna, z wyjątkiem odpadów drewna, które mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie, jako wynik obróbki środkami do konserwacji drewna lub powlekania, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzące z budownictwa i odpady z rozbiórki”.

(7)

Hasło:

suszenie pyłu mikrosferowego

Opis zagadnienia:

zamierzenie inwestycyjne polega na odzysku odpadów, tj. na obróbce cieplnej pyłów mikrosferowych w kotle parowym o temperaturze dopuszczalnej kotła 115 °C.

Stanowisko:

Mimo iż w procesie wykorzystywana jest podwyższona temperatura, to nie jest to proces termicznego przekształcania odpadów, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia ooś*, a którego wymogi określone są w przepisach *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów*, bowiem niespełnione są kryteria wskazane w przedmiotowym rozporządzeniu, tj. temperatura nie będzie utrzymywana w określonym czasie na poziomie nie niższym niż 850°C czy 1100°C.

Biorąc powyższe pod uwagę, przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się w myśl § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia ooś* do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

(8)

Hasło:

krematoria dla zwierząt

Opis zagadnienia:

budowa krematorium dla zwierząt domowych.

Stanowisko:

W celu stwierdzenia, czy planowane zamierzenie inwestycyjne należy do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezbędne jest rozstrzygnięcie, czy zwłoki zwierząt są odpadami, bowiem krematoria nie są literalnie wymienione w *rozporządzeniu ooś*.

W art. 3 pkt 1 *dyrektywy odpadowej* zostało określone pojęcie odpadu (każda substancja lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia został zobowiązany), jednak w myśl art. 2 ust. 2 lit. c ww. dyrektywy wyłączono spod jej stosowania w zakresie, w jakim zostały objęte innymi przepisami wspólnotowymi, zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002. Przepis ten został transponowany do prawodawstwa krajowego poprzez art. 2 pkt 10 *ustawy o odpadach*, w świetle którego przepisów *ustawy o odpadach* nie stosuje się do zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009.

Powyższe zapisy wskazują, że zwłoki zwierząt podlegające przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 *określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)* nie są traktowane jako odpady, a instalacje je przetwarzające nie będą przedsięwzięciami, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 41–47 i § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia ooś*.

(9)

Hasło:

rozbudowa instalacji do odzysku odpadów

Opis zagadnienia:

rozbudowa instalacji do odzysku olejów polegająca na wprowadzeniu zmian technologicznych w istniejącej instalacji.

Stanowisko:

Z przedłożonych informacji wynika, iż planowane zamierzenie inwestycyjne dotyczy rozbudowy instalacji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 41 *rozporządzenia ooś*. Biorąc pod uwagę, iż przedmiotem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest rozbudowa przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego nie został ustanowiony próg ilościowy, planowane zamierzenie inwestycyjne w świetle § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* stanowi przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

(10)

Hasło:

odzysk odpadów poza instalacją

Opis zagadnienia:

podmiot prowadzący punkt zbiórki złomu planuje rozszerzyć swoją działalność o proces odzysku zużytych kabli (odpad o kodzie 17 04 10* oraz 17 04 11). Wymieniona działalność, prowadzona bez użycia instalacji, obejmuje drobne naprawy i konserwacje, które w świetle załącznika 1 do rozporządzenia Ministra Środowisko w sprawie *odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami* stanowią odzysk R–14.

Stanowisko:

Zastosowana technologia ręcznego unieszkodliwiania odpadów nie stanowi instalacji, zatem planowane rozszerzenie działalności nie powinno zostać zakwalifikowane na podstawie § 2 ust. 1 pkt 41 *rozporządzenia ooś* oraz § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia ooś*.

(11)

Hasło:

instalacja do produkcji substancji elastycznej przy wykorzystaniu recyklingu odpadów

Opis zagadnienia:

instalacja na I etapie będzie prowadziła produkcję substancji elastycznej, natomiast na etapie II zostanie zastosowana metoda recyklingu odpadów.

Stanowisko:

Bez szczegółowych informacji na temat planowanych do zastosowania technologii nie można rozstrzygnąć, czy instalacja zrealizowana na etapie I będzie umożliwiała prowadzenie recyklingu odpadów. Zatem przyjmując, że już na I etapie zostanie zrealizowana instalacja umożliwiająca recykling odpadów, który jednak zastosowany będzie dopiero na etapie II, przy kwalifikacji przedsięwzięcia należy wziąć pod uwagę przepisy dotyczące instalacji związanych z odzyskiem odpadów wymienionych w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, w tym pkt 46 odnoszący się m.in. do instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych lub chemicznych, lub wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia ooś*.

Jeżeli jednak na etapie I planowane jest zrealizowanie instalacji, która nie będzie umożliwiać recyklingu odpadów, wówczas należy rozważyć zastosowanie § 3 ust. 1 pkt 1* *rozporządzenia ooś*. Natomiast przed zmianą tej instalacji (na etapie II) prowadzącą do uruchomienia procesu recyklingu odpadów należy rozważyć zastosowanie powyżej wskazanych przepisów dotyczących instalacji związanych z odzyskiem odpadów.

* § 3 ust. 1 pkt 1 – *instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych.*

(12)

Hasło:

odgazowanie składowiska

Opis zagadnienia:

instalacja do spalania gazu składowiskowego i instalacja do odzyskiwania gazu.

Stanowisko:

Odnosząc się do kwestii kwalifikacji instalacji do odzyskiwania gazu składowiskowego, należy wskazać, iż w świetle § 8 ust. 1 *rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie składowisk odpadów* jest to integralny element składowiska odpadów, na którym przewiduje się składowanie odpadów ulegających biodegradacji. Wobec powyższego realizację tego typu inwestycji na terenie istniejącego składowiska odpadów należy kwalifikować na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś*, czyli jako zmianę przedsięwzięcia wskazanego w § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia ooś*.

Należy jednak zauważyć, że instalacja do spalania gazu składowiskowego nie została w ww. rozporządzeniu potraktowana analogicznie jak instalacja do odzyskiwania gazu. W § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia wspomniano jedynie, że gaz składowiskowy oczyszcza się i wykorzystuje do celów energetycznych, a jeżeli jest to niemożliwe – spala w pochodni. Zatem dokonując kwalifikacji instalacji do spalania, należy wziąć pod uwagę przepisy dotyczące spalania paliw w celu wytworzenia energii elektrycznej lub cieplnej, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3* oraz § 3 ust. 1 pkt 4** *rozporządzenia ooś*.

* § 2 ust. 1 pkt 3 – *elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu;*

** § 3 ust. 1 pkt 4 – *elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW; przy czym przez paliwo rozumie się paliwo w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.*

(13)

Hasło:

biologiczne przetwarzanie odpadów

Opis zagadnienia:

przedsięwzięcie polega na zwiększeniu wydajności instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów w związku ze zmianą sposobu napełniania trzech istniejących tuneli żelbetowych do biologicznego przetwarzania frakcji ulegającej biodegradacji, wydzielonej ze zmieszanych odpadów komunalnych. Inwestor zakłada wypełnienie tuneli do wysokości 3,5–3,8 m (obecnie wypełnianie odbywa się do wysokości 3 m), dzięki czemu wydajność przetwarzania odpadów wzrośnie o ok. 17 000 Mg/rok.

Stanowisko:

O ile zamierzenie to nie będzie związane z przebudową, rozbudową czy montażem, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś*, wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić na podstawie § 3 ust. 3 *rozporządzenia ooś*, o ile zajdzie potrzeba zmian uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(14)

Hasło:

biogazownia

Opis zagadnienia:

budowa biogazowni.

Stanowisko:

Budowa biogazowni wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o ile stanowi przedsięwzięcie wskazane w § 3 ust. 1 pkt 45* lub 80 *rozporządzenia*.

* § 3 ust. 1 pkt 45 – *instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze zm.) o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej.*

(15)

Hasło:

kruszenie, sortowanie odpadów

Opis zagadnienia:

pokruszenie i posegregowanie (przetworzenie) gruzu w celu przygotowania go jako materiału na posypkę, na terenie byłego zakładu przemysłowego.

Stanowisko:

Omawiane przetwarzanie (kruszenie, sortowanie) odpadu (gruz – kod 1701 z rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów) wymaga pozwolenia na przetwarzanie odpadów. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 21 *ustawy o odpadach* przetwarzanie to procesy odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie. W świetle powyższych informacji i w sytuacji, gdy do przetworzenia odpadu użyta zostanie np. mobilna instalacja do rozdrabniania i sortowania gruzu, kmieni etc., przed realizacją tego przedsięwzięcia konieczne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W kontekście powyższej kwalifikacji wyjaśnienia wymaga, czy mobilne urządzenie jest instalacją. Zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. a *ustawy Prawo ochrony środowiska* przez pojęcie „instalacja” należy rozumieć m.in. stacjonarne urządzenie techniczne, którego eksploatacja może spowodować emisję. Mając na względzie fakt, iż przepisy *ustawy Prawo ochrony środowiska* nie definiują pojęcia „stacjonarny”, należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN” (<http://sjp.pwn.pl/haslo.php?id=2576108>) jako „znajdujący się gdzieś na stałe, niezmienną miejsca pobytu lub swojego położenia”. Podkreślenia wymaga fakt, że możliwość przemieszczania instalacji nie może powodować jej wykluczenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Mobilne urządzenie do rozdrabniania i sortowania gruzu do prawidłowego funkcjonowania nie wymaga zmiany miejsca swego położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie zakładu lub obiektu, gdzie ma być ono eksploatowane, powinno być traktowane jako stacjonarne urządzenie techniczne, a tym samym jako instalacja związana z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, o której mowa w przywołanym przepisie *rozporządzenia ooś*.

Ponadto wyjaśnienia wymaga kwestia uznania działań polegających na pokruszaniu i sortowaniu gruzu z za-

stosowaniem kruszarki i przesiewacza za przedsięwzięcie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy oos*. Wymaga wyjaśnienia, że przy interpretacji terminu „przedsięwzięcie” należy posiłkować się pojęciem określonym w art. 1 ust. 2 *dyrektywy EIA*. W przywołanym artykule *dyrektywy EIA* wskazano, że przedsięwzięciem będzie wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów oraz inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych. Należy zwrócić uwagę, że *dyrektywa EIA* za przedsięwzięcie uznaje wszystkie „interwencje” w środowisko, tym samym wskazując na bardzo szeroki zakres działań objęty tym pojęciem, zatem należy uznać, że definicja przedsięwzięcia funkcjonująca w prawie krajowym również powinna być interpretowana w podobny sposób.

(16)

Hasło:

mobilne urządzenia do produkcji podbudów drogowych

Opis zagadnienia:

czy mobilne urządzenie do produkcji podbudów drogowych jest instalacją i czy wymagana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach?

Stanowisko:

Ustosunkowując się do kwestii, czy mobilne urządzenie jest instalacją, należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. a *ustawy Prawo ochrony środowiska* przez pojęcie „instalacja” należy rozumieć m.in. stacjonarne urządzenie techniczne, którego eksploatacja może spowodować emisję. Mając na względzie fakt, iż przepisy *ustawy Prawo ochrony środowiska* nie definiują pojęcia „stacjonarny”, należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN” (<http://sjp.pwn.pl/haslo.php?id=2576108>) jako „znajdujący się gdzieś na stałe, niezmiennający miejsca pobytu lub swojego położenia”.

Podkreślenia wymaga fakt, że możliwość przemieszczania instalacji nie może powodować jej wykluczenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Mobilna wytwórnia podbudów drogowych do swojego funkcjonowania nie wymaga zmiany miejsca swojego położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie nieruchomości, na której ma być prowadzona produkcja podbudów drogowych, i będzie eksploatowana na tym terenie, powinno być trak-

towane jako stacjonarne urządzenie techniczne.

Dokonując kwalifikacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, należy m.in. rozważyć § 2 ust. 1 pkt 41 *rozporządzenia oos* oraz § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia oos*, bowiem w procesie produkcyjnym wykorzystywane będą odpady, tj. popioły i żużle pochodzące z elektrowni i elektrociepłowni. Brak szczegółowych informacji uniemożliwia dokonanie jednoznacznej kwalifikacji.

(17)

Hasło:

mobilna instalacja przetwarzania odpadów o charakterze badawczo-rozwojowym

Opis zagadnienia:

mobilna instalacja o charakterze badawczo-rozwojowym do przetwarzania odpadów poprodukcyjnych na terenie ciepłowni. Instalacja będzie unieszkodliwiać m.in. odpady niebezpieczne.

Stanowisko:

Bez względu na to, czy planowana instalacja będzie instalacją mobilną, należy stwierdzić, że z uwagi na rodzaj unieszkodliwianych odpadów powinna być zakwalifikowana na podstawie § 2 ust. 1 pkt 41 *rozporządzenia oos* do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast gdyby w instalacji nie były unieszkodliwiane odpady niebezpieczne, wówczas należy rozważyć zastosowanie § 2 ust. 1 pkt 46 tego rozporządzenia. *Rozporządzenie oos* wskazuje także inne rodzaje instalacji związanych z unieszkodliwianiem odpadów, które będą uznawane za mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 80.

Należy zauważyć, że możliwość przemieszczania instalacji nie powoduje jej wyłączenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z art. 3 pkt 6 *ustawy Prawo ochrony środowiska* instalacja rozumiana jest jako:

- a) stacjonarne urządzenie techniczne,
- b) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,
- c) budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami,

których eksploatacja może spowodować emisję.

Przepisy *ustawy Prawo ochrony środowiska* nie definiują pojęcia „stacjonarny”, niemniej do funkcjonowania planowanej instalacji prawdopodobnie nie jest wymagana zmiana miejsca jej położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie zakładu lub obiektu, gdzie ma być eksploatowane, powinno być traktowane jako stacjonarne urządzenie techniczne.

Reasumując, instalacje mobilne, które zostały podane w *rozporządzeniu ooś*, wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jeżeli planowana instalacja kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko będzie miała charakter badawczo-rozwojowy, zastosowanie będą miały przepisy § 3 ust. 1 pkt 107* *rozporządzenia ooś*. Kryteria determinujące tego typu działalność to:

1) dominujący cel funkcjonowania:

- opracowanie nowych metod,
- opracowanie nowych produktów,
- wypróbowanie nowych metod,
- wypróbowanie nowych produktów,

2) okres funkcjonowania – do dwóch lat.

Za nowy produkt lub nową metodę uznać należy produkty lub metody dotąd niestosowane w technologii przemysłowej i niewdrożone do komercyjnego użytkowania. Należy zaznaczyć, że aby uznać przedsięwzięcia, w których prowadzone jest testowanie metod lub produktów, za należące do grupy wymienionej w § 3 ust. 1 pkt 107* *rozporządzenia ooś*, proces ten powinien przebiegać przed komercyjnym wykorzystaniem wspomnianych metod i produktów.

Podsumowując, należy wskazać, że uwzględniając zakres planowanej inwestycji, na podstawie wskazanych przepisów planowana instalacja, niezależnie od szczegółowej klasyfikacji przedsięwzięcia, będzie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 107 – *przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1 realizowane wyłącznie lub głównie w celu opracowania lub wypróbowania nowych metod lub nowych produktów, które będą eksploatowane w okresie nie dłuższym niż dwa lata.*

(18)

Hasło:

odzysk odpadów poza instalacją

Opis zagadnienia:

odzysk odpadów poza instalacją.

Stanowisko:

Przed uzyskaniem zgody na realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w *rozporządzeniu ooś* wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku inwestycji związanych z gospodarką odpadami przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, obligatoryjnie wymagającymi przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, będą te wskazane w § 2 ust. 1 pkt 41 oraz § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia ooś*.

Instalacje inne niż wskazane w tych przepisach, związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, będą uznawane zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 *rozporządzenia ooś* za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których ocena oddziaływania na środowisko może być wymagana na podstawie art. 63 ust. 1 *ustawy ooś*.

Z kolei planowane działania związane z poddawaniem określonych rodzajów odpadów odzyskowi poza instalacjami, co jest dopuszczalne na podstawie *rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami*, polegające na wypełnieniu terenów niekorzystnie przekształconych (takich jak np. zapadliska), nieeksploatowanych odkrywkowych wyrobisk lub wyeksploatowanych części tych wyrobisk, w ramach których nie będzie realizowana instalacja, nie zostały wskazane w *rozporządzeniu ooś* i nie będą stanowić przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko.

(19)

Hasło:

kontynuacja przedsięwzięcia w zakresie zbierania i odzysku odpadów

Opis zagadnienia:

spółka prowadzi działalność w zakresie zbierania i odzysku odpadów oraz nie planuje podjęcia działań, w wyni-

ku których nastąpiłaby zmiana profilu działalności firmy bądź ingerencja w środowisko związana z przekształceniem lub zmianą sposobu wykorzystania terenu. W związku z wpływającymi terminami obowiązywania decyzji umożliwiającymi dalsze prowadzenie działalności podmiot zobowiązany jest do uzyskania „nowych” decyzji dotyczących gospodarowania odpadami, stanowiących „przedłużenie” dotychczasowych.

Stanowisko:

Kluczową kwestią w przedmiotowej sprawie jest fakt, iż w świetle art. 42 ust. 4 *ustawy o odpadach* obowiązek dołączenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów istnieje jedynie w sytuacji, gdy decyzja ta jest wymagana, a w myśl art. 71 ust. 1 *ustawy o os* decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się dla planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. Katalog tych przedsięwzięć określony jest w *rozporządzeniu o os*.

W opisanej sytuacji nie ma podstaw formalnoprawnych do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie i zezwolenia na przetwarzanie odpadów, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 21 *ustawy o os*, bowiem uzyskanie ww. zezwoleń nie wiąże się z jakąkolwiek ingerencją w istniejące przedsięwzięcie oraz z realizacją nowego zamierzenia inwestycyjnego, które stanowiłoby przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

4.4. § 2 ust. 1 pkt 42, § 2 ust. 1 pkt 43

§ 2 ust. 1 pkt 42

stacje demontażu w rozumieniu ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 ze zm.);

§ 2 ust. 1 pkt 43

miejsca przetwarzania pojazdów inne niż wymienione w pkt 42 oraz miejsca przetwarzania statków wycofanych z eksploatacji;

(20)

Hasło:

demontaż części samochodowych

Opis zagadnienia:

rozmontowywanie części z nowych samochodów, takich jak: zderzaki, lampy, tapicerka samochodowa, silniki itp. Proces ten jest procesem uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień. Wymontowywane części będą pakowane i przewożone w miejsce, w którym samochody będą składowane na nowo.

Stanowisko:

Przepis § 2 ust. 1 pkt 42 *rozporządzenia o os* odnosi się do stacji demontażu w rozumieniu *ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji*, które to w myśl art. 3 pkt 10 w związku z pkt 4 ww. ustawy dotyczą pojazdów samochodowych zaliczonych do kategorii M1 lub N1, określonych w przepisach o ruchu drogowym, oraz motorowerów trójkołowych zaliczonych do kategorii L2e, określonych w przepisach o ruchu drogowym. Przedmiotowe pojazdy samochodowe zostały zdefiniowane w załączniku nr I do *rozporządzenia w sprawie homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep**, w myśl którego kategoria:

– M1 to pojazdy samochodowe mające co najmniej cztery koła oraz zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, a także mające nie więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy;

– N1 to pojazdy samochodowe mające co najmniej cztery koła oraz zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków o maksymalnej masie nieprzekraczającej 3,5 tony.

Przepis § 2 ust. 1 pkt 43 *rozporządzenia o os*, oprócz miejsc przetwarzania statków wycofanych z eksploatacji, odnosi się do miejsc demontażu pojazdów innych niż te, które podlegają przepisom ww. ustawy, a więc do zakładów prowadzących przetwarzanie tożsame z tym prowadzonym na stacjach demontażu, tyle że w odniesieniu do innych typów pojazdów.

** rozporządzenie w sprawie homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep – uchylone z dniem 22 czerwca 2013 r., jednak przy kwalifikacji tego rodzaju przedsięwzięć zasadne jest korzystanie z określonych w nim ww. definicji.*

(21)

Hasło:

stacja demontażu pojazdów

Opis zagadnienia:

inwestor planuje zwiększyć ilość demontowanych pojazdów z 3 na 15 sztuk na miesiąc, co umożliwi istniejąca infrastruktura stacji demontażu pojazdów, która dostosowana jest do wymogów *rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji*. Przed realizacją stacji demontażu nie istniał wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem decyzja ta nie funkcjonowała w krajowym systemie prawnym.

Stanowisko:

Planowanych działań nie można uznać za przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, bowiem stacja demontażu nie uzyskała decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a więc nie jest spełnione kryterium warunkujące możliwość zastosowania przepisu § 3 ust. 3 *rozporządzenia ooś* odnoszącego się do wprowadzenia w istniejącym przedsięwzięciu mogącym znacząco oddziaływać na środowisko zmian niezwiązanych z przebudową, rozbudową tego przedsięwzięcia.

(22)

Hasło:

zmiany stacji demontażu pojazdów

Opis zagadnienia:

na terenie funkcjonującej stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji planowana jest budowa zbiornika retencyjnego (odparowalnego) oraz rozbudowa (przebudowa) istniejącej kanalizacji przeznaczonej do zbierania ścieków przemysłowych oraz opadowo-roztopowych. Brak dokładnych informacji na temat planowanej budowy zbiornika, jego powiązaniu z funkcjonującą stacją demontażu czy zakresu prac związanych z rozbudową kanalizacji służącej do zbierania ścieków przemysłowych.

Stanowisko:

Przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko będą przedsięwzięcia wskazane w § 2 ust. 1 pkt 42 *rozporządzenia ooś*. Natomiast zmiany (rozbudowa,

przebudowa lub montaż) realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, dla których nie ustalono żadnych progów, bez względu na zakres i wielkość tych zmian powinny być kwalifikowane na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W przypadku, gdy planowana inwestycja nie będzie wpływała na sposób prowadzonej działalności, można przyjąć, że będzie dotyczyć elementów infrastruktury towarzyszącej tej działalności, tzn. elementów peryferyjnych, których przebudowa nie będzie zmianą, o której mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś*. Planowana inwestycja nie będzie zatem przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o ile planowany zakres prac nie został przywołany w innej części *rozporządzenia ooś*. Należy wskazać, że przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą m.in. przedsięwzięcia, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 78* i pkt 79** *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 1 pkt 78 – *instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych z wyłączeniem instalacji, które nie powodują wprowadzania do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, wymienione w załączniku nr 11 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984 oraz z 2009 r. Nr 27, poz. 169).*

** § 3 ust. 1 pkt 79 – *sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków.*

4.5. § 2 ust. 1 pkt 45

zakłady przetwarzania:

a) *w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyciu energii elektrycznej i elektronicznej (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664 ze zm.), w których przetwa-*

rzany jest zużyty sprzęt zawierający substancje i preparaty lub mieszaniny niebezpieczne,

b) zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666 ze zm.), prowadzące przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów stanowiących odpad niebezpieczny;

(23)

Hasło:

zakład przetwarzania

Opis zagadnienia:

segregacja (ręczny demontaż komputerów i innych urządzeń biurowych) i magazynowanie odpadów sprzętu biurowego.

Stanowisko:

Zakład przetwarzania w świetle art. 3 ust. 1 pkt 15 *ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* to instalacja, obiekt budowlany lub jego część, w którym jest prowadzone przetwarzanie zużytego sprzętu, w tym demontaż obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 17 *ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* zużyty sprzęt to sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 *ustawy o odpadach*, natomiast substancje i mieszaniny niebezpieczne to preparaty zaklasyfikowane co najmniej do jednej z kategorii wskazanych w art. 4 ust. 1 *ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach*. Biorąc uwagę ww. wymienione okoliczności, należy dokonać kwalifikacji przedstawionego przedsięwzięcia. Ponadto w przypadku ewentualnego wykluczenia § 2 ust. 1 pkt 45 lit. a *rozporządzenia ooś* należy rozważyć możliwość uznania ww. przedsięwzięcia za mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 52* i § 3 ust. 1 pkt 81** *rozporządzenia ooś*, które to przepisy dotyczą odpowiednio zabudowy magazynowej oraz punktów do zbierania lub przeładunku złomu.

* § 3 ust. 1 pkt 52 – *zabudowa przemysłowa lub, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia

** § 3 ust. 1 pkt 81 – *punkty do zbierania lub przeładunku odpadów, w tym złomu.*

(24)

Hasło:

ręczne przetwarzanie zużytego sprzętu elektronicznego

Opis zagadnienia:

instalacja do ręcznego przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznie niezawierającego substancji niebezpiecznych.

Stanowisko:

Rozważając kwalifikację niniejszego przedsięwzięcia, należy zwrócić uwagę, że ewentualnej kwalifikacji zakładu przetwarzania w rozumieniu *ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 45 lit. a) można dokonać jedynie na podstawie informacji o zawartości substancji i preparatów niebezpiecznych, o których mowa w załączniku 2 *ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*, w przeznaczonym do przetworzenia w tym zakładzie sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mając na uwadze powyższe, zakład, w którym będzie prowadzone ręczne przetwarzanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego niezawierającego substancji i preparatów niebezpiecznych, nie powinien być kwalifikowany na podstawie § 2 ust. 1 pkt 45 lit. a. Takie przedsięwzięcie może zostać zakwalifikowane do § 3 ust. 1 pkt 81* *rozporządzenia ooś*; chyba że do przetwarzania odpadów będzie używana instalacja w rozumieniu *ustawy Prawo ochrony środowiska*, wówczas należy je uznać jako wymienione w § 3 ust. 1 pkt 80** *rozporządzenia ooś*.

Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że w ust. 1 pkt 4 załącznika 2 ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym znalazły się płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 cm², co w konsekwencji powoduje, że niemal każdy sprzęt elektroniczny będzie zawierał substancje i preparaty niebezpieczne w rozumieniu ww. ustawy. W związku z powyższym przed ostateczną kwalifikacją tego typu zakładów istotne wydaje się każdorazowo ustalenie, jakiego rodzaju sprzęt elektroniczny będzie w nim przetwarzany.

* § 3 ust. 1 pkt 81 – punkty do zbierania lub przetłoknięcia złomu.

** § 3 ust. 1 pkt 80 – instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

4.6. § 3 ust. 1 pkt 50

ośrodki wypoczynkowe lub hotele zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się po-

wierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

(25)

Hasło:

ośrodek rekreacyjno-sportowy

Opis zagadnienia:

w ramach budowy ośrodka rekreacyjno-sportowego zlokalizowanego poza terenami objętymi formami ochrony przyrody planowane jest zagospodarowanie nabrzeża na długości max. 18 m, budowa pomostu pływającego dla maksymalnie 8 jednostek pływających, pawilonu szkoleń przeznaczonych dla działalności edukacyjnej, wiaty lub budynku na sprzęt turystyczno-rekreacyjny, 7 domków letniskowych, oraz budowa infrastruktury towarzyszącej, na którą składa się kanalizacja deszczowa o długości mniejszej niż 1 km, zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe, a także droga dojazdowa o długości mniejszej niż 1 km.

Stanowisko:

Dokonując kwalifikacji planowanego zamierzenia inwestycyjnego do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, należy wziąć pod uwagę § 3 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia oos. Tym niemniej ze względu na zastosowany w przedmiotowym przepisie próg 2 ha, który nie zostanie osiągnięty nawet w sytuacji, gdy przekształceniu ulegnie cała powierzchnia działki, przedmiotowa inwestycja nie stanowi przedsięwzięcia, o którym mowa w przedmiotowym przepisie.

Rozważając kwalifikację, na podstawie § 3 ust. 1 pkt 51* rozporządzenia oos należy podkreślić, iż przepis ten dotyczy stałych pól kempingowych lub karawaningowych, natomiast tego typu zamierzenia nie wchodzi w zakres inwestycji. W sytuacji, gdy teren przeznaczony pod inwestycję wyposażony zostanie w infrastrukturę umożliwiającą prowadzenie stałego pola kempingowego czy też karawaningowego, a także o ile powierzchnia zagospodarowania będzie nie mniejsza niż 0,5 ha i inwestor zamierza prowadzić tego typu działalność, w świetle art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy oos wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto jeżeli „zagospodarowanie nabrzeża” jest równoznaczne z wykorzystaniem linii brzegowej, opisane przedsięwzięcie również nie będzie się kwalifikować na podstawie § 3 ust. 1 pkt 63** rozporządzenia oos.

Należy pamiętać, iż w sytuacji, gdy inwestor będzie planował rozbudowę przedsięwzięcia, która spowoduje osiągnięcie progów wskazanych w rozporządzeniu, w świetle § 3 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia ooś* zobowiązany będzie do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 51 – *stałe pola kempingowe lub karawaningowe*:

a) *na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,*

b) *o powierzchni zagospodarowania nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;*

** § 3 ust. 1 pkt 63 – *przystanie śródlądowe*:

a) *dla nie mniej niż 10 statków, w tym statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej,*

b) *wykorzystujące linię brzegową na długości większej niż 20 m.*

(26)

Hasło:

zabudowa hotelarsko-gastronomiczna

Opis zagadnienia:

zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego o powierzchni użytkowej 300 m² z mieszkalnego na hotelarsko-gastronomiczny, zlokalizowanego wraz z garażem o powierzchni ok. 45 m² na działce o powierzchni 800 m².

Stanowisko:

Przedmiotowa inwestycja nie stanowi przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, bowiem nie spełnia kryteriów wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 50 *rozporządzenia ooś*.

(27)

Hasło:

gospodarstwo agroturystyczne

Opis zagadnienia:

budowa zagrody agroturystycznej.

Stanowisko:

Pojęcie „ośrodki wypoczynkowe” nie zostało zdefiniowane w żadnym akcie prawnym, jednakże pewne przesłanki co do zakresu znaczeniowego tego wyrażenia możemy odnaleźć w pojęciach używanych w polskim prawodawstwie.

Jednym z aktów prawnych, w którym dokonano podziału obiektów, w których prowadzona jest działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi, jest rozporządzenie Rady Ministrów *w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)* dokonujące podziału na następujące kategorie obiektów hotelarskich: hotele i podobne objekty zakwaterowania (kod 55.10.Z), objekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania (kod 55.20.Z), pola kempingowe (włączając pola dla pojazdów kempingowych), pola namiotowe (kod 55.30.Z) i pozostałe zakwaterowanie (kod 55.90.Z).

Jak wynika z przedstawionych powyżej informacji, wyraźnie oddzielono hotele od pozostałych kategorii obiektów hotelarskich. Podobnie kempingi (stanowiące odrębny rodzaj przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienione w § 3 ust. 1 pkt 51* *rozporządzenia ooś*) zostały zawarte w odrębnej kategorii obiektów hotelarskich. Natomiast za kategorię odpowiadającą ośrodkom wypoczynkowym wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 50 *rozporządzenia ooś* należy uznać objekty noclegowe, turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania (55.20.Z), które obejmują objekty umożliwiające nie tylko nocleg i wyżywienie, ale również oferujące dodatkowe atrakcje. Będą tu należeć zarówno ośrodki kolonijne i pozostałe objekty wypoczynku wakacyjnego, domki lub chaty bez obsługi, jak i gospodarstwa wiejskie prowadzące działalność agroturystyczną czy schroniska młodzieżowe i górskie.

W związku z powyższym w przypadku, gdy planowana do realizacji „zagroda agroturystyczna” osiągnie progi określone w § 3 ust. 1 pkt 51* *rozporządzenia ooś*, konieczne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 51 – *stałe pola kempingowe lub karawaningowe*:

a) *na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,*

b) *o powierzchni zagospodarowania nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.*

4.7. § 3 ust. 1 pkt 51

stałe pola kempingowe lub karawaningowe:

a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

b) o powierzchni zagospodarowania nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;

(28)

Hasło:

pole namiotowe

Opis zagadnienia:

zmiana zagospodarowania terenu istniejącego pola namiotowego, w tym uwzględniające budowę przystani kajakowej. Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenach objętych formami ochrony przyrody na powierzchni ok. 1 ha i będzie polegało na wykonaniu altany, wiaty wypoczynkowej, obiektu sanitariatów, pomostu do wodowania kajaków o długości 5 m, jak również parkingu o powierzchni 900 m².

Stanowisko:

W wyniku realizacji planowanej inwestycji dojdzie do przebudowy/rozbudowy istniejącego przedsięwzięcia, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 51 *rozporządzenia ooś*. Należy wskazać, że na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś* w przypadku przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1, dla których nie ustalono żadnych progów, ich zmiany bez względu na zakres i wielkość, polegające na przebudowie, rozbudowie, montażu, będą klasyfikowane do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i będą wymagały decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do planowanej budowy pomostu, należy wskazać, że przy odrębnej kwalifikacji tego rodzaju inwestycji za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą uznawane te, które zostały wskazane w § 3 ust. 1 pkt 63* *rozporządzenia ooś*.

Zatem jeżeli realizowany będzie pomost niespełniający progów określonych w tym przepisie, sama jego realizacja nie będzie stanowiła przedsięwzięcia wymagającego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 *ustawy ooś*. Jednakże jako element rozbudowy pola namiotowego zamierzenie to powin-

no zostać uwzględnione we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wyżej opisanego przedsięwzięcia, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 51 lit. a *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 1 pkt 63 – *przystanie śródlądowe:*

a) dla nie mniej niż 10 statków, w tym statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej,

b) wykorzystujące linię brzegową na długości większej niż 20 m.

4.8. § 3 ust. 1 pkt 57

parki rozrywki rozumiane jako obiekty przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej związanej z rozrywką lub rekreacją, pola golfowe, stadiony i tory wyścigowe w rozumieniu ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86, z późn. zm., wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, inne niż wymienione w pkt 55

(29)

Hasło:

skate park

Opis zagadnienia:

ogólnodostępny, bezpłatny *skate park* na terenie parku miejskiego.

Stanowisko:

W krajowym systemie prawnym nie funkcjonują legalne definicje parków rozrywki, pól golfowych i stadionów, stąd też na potrzeby rozporządzenia przyjmować należy przedstawione niżej opisy przedsięwzięć.

Za pola golfowe, o których mowa w ww. przepisie, należy uznać obszar o powierzchni zazwyczaj od kilku do kilkudziesięciu hektarów, z odpowiednio przygotowaną nawierzchnią – w postaci murawy trawiastej, czasem również drzewami – na którym znajduje się 9 lub 18 kolejno ponumerowanych i odpowiednio rozmieszczonych dołków, służący do gry w golfa. Na obszarze pola golfowego mogą być również wyznaczone szlaki, po których poruszają się wózki golfowe, golfiści i obsługa pola. Obszar gry może

być urozmaicony różnego rodzaju przeszkodami dla grających (tzw. bunkry, przeszkody wodne itp.).

Stadion to budowla sportowa przeznaczona do rozgrywania zawodów w różnych dyscyplinach sportu i innych masowych imprez widowiskowych lub komercyjnych, w skład którego wchodzi: widownia otaczająca boisko o nawierzchni trawiastej lub sztucznej, czasami otoczona bieżnią lekkoatletyczną bądź torem żużlowym, wraz z infrastrukturą towarzyszącą składającą się m.in. z pomieszczeń technicznych, socjalnych, administracyjnych itp.

Podstawowym kryterium, jakie należy brać pod uwagę przy kwalifikowaniu przedsięwzięcia jako parku rozrywki, powinna być jego funkcja oraz komercyjny charakter. Za parki rozrywki należy więc uznać z pewnością obiekty, na terenie których prowadzona jest działalność gospodarcza sklasyfikowana jako podklasa 91.04, 93.19, 93.21 lub 93.29 w sekcji R załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie *Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)* lub inna podklasa. Będą to zatem przedsięwzięcia o charakterze atrakcji turystycznych, z jednym bądź kilkoma tematami wiodącymi oraz pobocznymi atrakcjami urozmaicającymi całość oferty rozrywkowej, do których należy zaliczyć zarówno lunaparki, wesołe miasteczka lub tzw. roller coastery czy też parki tematyczne (parki nawiązujące do danej treści historycznej, architektonicznej lub bajkowej, parki miniatur, parki dinozaurów, ogrody zoologiczne i botaniczne itp.), jak również obiekty udostępniające rozmaite tory do jazdy (gokarty, quady, buggy itp.) lub parki rozrywki łączące różne rodzaje atrakcji. Dodatkowym kryterium może być też powierzchnia takiego przedsięwzięcia, której charakterystyka oddziaływań jest zbliżona np. do centrów handlowych czy zabudowy usługowej (m.in. zajętość terenu, wzmożony ruch samochodowy o określonych porach doby lub w skali miesiąca – weekendy czy roku – okres wakacyjny, emisje, ingerencja w krajobraz itp.), choć wskazanie granicy od–do, ze względu na różnorodność możliwych form tego rodzaju działalności oraz zróżnicowanie przyrodnicze miejsc jego prowadzenia, a co za tym idzie – wielość możliwych oddziaływań na środowisko jest zadaniem bardzo trudnym.

Mając na uwadze powyższe, należy zwrócić uwagę, że parkami rozrywki nie będą przedsięwzięcia polegające na budowie lub montażu obiektów małej architektury w istniejących parkach, np. wzniesienie ogólnodostępnego skate parku.

4.9. § 3 ust. 1 pkt 74

tory wyścigowe lub próbne dla pojazdów mechanicznych;

(30)

Hasło:

tor gokartowy i quadowy

Opis zagadnienia:

wypożyczalnia gokartów i quadów, które wyposażone są w 4-suwowe silniki spalinowe o pojemności 200 cm³ z katalizatorem spalin.

Stanowisko:

W kwestii kwalifikacji toru gokartowego i quadowego należy wskazać, iż w świetle § 3 ust. 1 pkt 74 *rozporządzenia oś* tory wyścigowe lub próbne dla pojazdów mechanicznych stanowią przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż przepis ten stanowi transpozycję pkt 11 lit. a załącznika II *dyrektywy EIA*, który dotyczy stałych torów wyścigowych i torów służących jazdom próbnym dla pojazdów mechanicznych.

4.10. § 3 ust. 1 pkt 75

stanowiska testowania silników, turbin lub reaktorów;

(31)

Hasło:

regeneracja turbosprężarek

Opis zagadnienia:

podmiot wystąpił z wnioskiem o zmianę sposobu użytkowania pomieszczenia garażowego znajdującego się na terenie zabudowy jednorodzinnej w związku z planowaną działalnością polegającą na regeneracji turbosprężarek – pozyskiwanych z warsztatów – prowadzonej przy użyciu wyważarki, sprężarki, piaskarki, myjki, tokarki oraz wiertarki kolumnowej. Jednym z etapów prowadzonego procesu będzie testowanie, czy regeneracja została prawidłowo przeprowadzona.

Stanowisko:

Biorąc pod uwagę § 3 ust. 1 pkt 75 *rozporządzenia o oś*, dokonując kwalifikacji planowanej inwestycji, należy rozważyć, czy testowanie turbosprężarek polegające na sprawdzeniu, czy przeprowadzona regeneracja przyniosła oczekiwany efekt, przy użyciu TurboTestera, tj. przenośnego urządzenia, należy uznać za stanowisko testowania turbin (turbosprężarka zbudowana jest z dwóch maszyn przepływowych, tj. sprężarki i turbiny).

Przenośnego urządzenia pozwalającego na testowanie i regulację zmiennej geometrii łopatek turbosprężarek wyposażonych w zawór elektryczny oraz inteligentny zawór, przeznaczonego dla firm zajmujących się regeneracją turbosprężarek oraz warsztatów zajmujących się diagnostyką samochodów, nie można utożsamiać ze stanowiskiem do testowania turbin, tj. miejscem przeznaczonym wyłącznie do testowania turbin, odpowiednio zlokalizowanym i wyposażonym. Podkreślenia wymaga również fakt, że urządzenia tego typu – jak wyżej wskazano – stanowią element wyposażenia warsztatów, które zostały wyłączone z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, 1 sierpnia 2013 r., tj. z dniem wejścia w życie § 1 pkt 2 lit. a tiret 15 rozporządzenia Rady Ministrów *zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*.

Biorąc powyższe pod uwagę, przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne należy uznać za inwestycję niebędącą przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym w świetle art. 71 ust. 2 *ustawy o oś* nie ma podstaw prawnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

4.11. § 3 ust. 1 pkt 81

punkty do zbierania lub przetadunku złomu;

(32)

Hasło:

punkty do zbierania złomu, punkty selektywnego zbierania odpadów

Opis zagadnienia:

przedsięwzięcia uznawane za punkty do zbierania i przetadunku złomu oraz pojęcie złomu; zbiórka odpadów o kodach 17 04 02 i 17 04 05; punkt selektywnego zbierania odpadów, w którym zbierane będą odpady wielkogabarytowe, odpady remontowe z gospodarstw domowych, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, odpady zielone, odpady niebezpieczne oraz odpady opakowaniowe w podziale na frakcje materiałowe (papier, tworzywa sztuczne, opakowania wielomateriałowe, szkło, metale).

Stanowisko:

Przepisy prawa nie zawierają legalnej definicji złomu, stąd też w celu poprawnej kwalifikacji tego typu przedsięwzięć konieczne jest zdefiniowanie pojęcia złomu, jak również doprecyzowanie, które punkty zbierania odpadów należy uznawać za przedsięwzięcia wymagające decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Za złom należy uznać metalowe odpady poprodukcyjne i nieużyteczne bądź nieprzeznaczone do dalszego użytkowania przedmioty/wyroby metalowe, metalowe elementy konstrukcji pochodzące z rozbiórki, konstrukcje stalowe uszkodzone mechanicznie lub skorodowane urządzenia i instalacje metalowe (żelazne i nieżelazne) lub ich części, odpady komunalne z metalu oraz karoserie samochodowe nadające się do przerobu w piecach metalurgicznych i w tym celu gromadzone. Za złom należy również uznać urządzenia, instalacje lub przedmioty zawierające lub wykonane w przeważającej części z metalu (np. wraki samochodów, sprzęt AGD itp.), które po demontażu elementów niemetalowych nadają się do przetopu. Zgodnie z powyższym określeniem złomem nie będą natomiast odpady, które jedynie zawierają metale (np. odpady wielkogabarytowe zawierające elementy z metalu).

Za złom uznać należy w szczególności odpady wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska *w sprawie katalogu odpadów* o kodach:

02 01 10 odpady metalowe z rolnictwa, sadownictwa, upraw hydroponicznych, leśnictwa, łowiectwa i rybołówstwa,

10 09 80 wybrakowane wyroby żeliwne,

11 05 01 cynk twardy z wysokotemperaturowych procesów galwanizowania,

12 01 01 04 odpady z toczenia i piłowania żelaza oraz jego stopów, cząstki i pyły żelaza oraz jego stopów, odpady z to-

czenia i piłowania metali nieżelaznych, cząstki i pyły metali nieżelaznych,

15 01 04 opakowania z metali,

16 01 06 zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy niezawierające cieczy i innych niebezpiecznych elementów,

16 02 14 zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13,

17 04 01–11 (z wyłączeniem 09 i 10) odpady i złomy metaliczne oraz stopów metali,

19 10 01 odpady żelaza i stali z rozdrabniania odpadów zawierających metale,

19 10 02 odpady metali nieżelaznych z rozdrabniania odpadów zawierających metale,

19 12 02 metale żelazne z mechanicznej obróbki odpadów nieujęte w innych grupach,

19 12 03 metale nieżelazne z mechanicznej obróbki odpadów nieujęte w innych grupach,

20 01 40 metale pochodzące z odpadów komunalnych segregowanych i gromadzonych selektywnie.

W związku z powyższym punkty, które gromadzą złom – zwłaszcza odpady o wskazanych powyżej kodach – należy uznać za przedsięwzięcia wymienione w § 3 ust. 1 pkt 81 *rozporządzenia ooś* również w sytuacji, gdy będą one umiejscowione na terenie punktów do zbierania odpadów przyjmujących inne rodzaje odpadów. Ponadto nie ulega wątpliwości, że punktami do zbierania lub przeładunku złomu będą przedsięwzięcia wymienione w art. 102 *ustawy o odpadach*, czyli punkty zbierania odpadów metali.

Natomiast za punkty zbierania złomu nie należy uznać punktów selektywnej zbiórki odpadów komunalnych (tzw. pszok), w których jest prowadzone selektywne zbieranie odpadów komunalnych obejmujące następujące frakcje odpadów: papieru, metalu, tworzywa sztucznego, szkła i opakowań wielomateriałowych oraz odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, w tym odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji, odbywające się na podstawie przepisów *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*. Do tego rodzaju punktów trafiają wysegregowane frakcje odpadów ze strumienia odpadów komunalnych, które są w mniejszym lub większym stopniu wymieszane ze sobą, a więc wymagają oddzielenia od siebie w dalszych procesach związanych z odzyskiem odpadów.

Planowana działalność polega m.in. na zbiórce odpadów o kodach 17 04 02 i 17 04 05, które jak wyżej wskazano, stanowią złom. W związku z powyższym niezależnie od stosunku ilości zbieranego złomu do ilości pozostałych odpadów, w myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 *ustawy ooś* w związku z planowanym prowadzeniem punktu zbiórki złomu, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 81 *rozporządzenia ooś*, podmiot zobowiązany będzie do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedmiotową decyzję w świetle art. 42 ust. 4 *ustawy o odpadach* podmiot powinien przedłożyć wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia na zbieranie.

W kwestii nazewnictwa należy wskazać, iż przy kwalifikacji przedsięwzięcia nie jest istotna terminologia, ale zakres i charakter planowanej inwestycji. Na tej podstawie dokonywana jest weryfikacja, czy dane zamierzenie inwestycyjne stanowi przedsięwzięcie wskazane w rozporządzeniu. W odniesieniu do § 3 ust. 1 pkt 81 *rozporządzenia ooś* jedynym kryterium kwalifikacyjnym jest rodzaj odpadu tj. złom.

Za punkt do zbierania złomu należy uznać każdy punkt, w którym gromadzony będzie złom, z wyjątkiem punktów selektywnej zbiórki odpadów komunalnych.

Jednocześnie w przypadku działalności obejmującej przetwarzanie odpadów należy rozważyć zasadność kwalifikacji tego typu przedsięwzięć na podstawie m.in. § 2 ust. 1 pkt 41, 44, 45, 46* bądź § 3 ust. 1 pkt 80** *rozporządzenia ooś*.

* § 2 ust. 1 pkt 41 – *instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych*.

* § 2 ust. 1 pkt 44 – *strzępiarki złomu*.

* § 2 ust. 1 pkt 45 – *zakłady przetwarzania*:

a) *w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664 ze zm.), w których przetwarzany jest zużyty sprzęt zawierający substancje i preparaty lub mieszaniny niebezpieczne,*

b) *zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, ze zm.), prowadzące przetwarzanie i recy-*

kling zużytych baterii i akumulatorów stanowiących odpad niebezpieczny.

* § 2 ust. 1 pkt 46 – instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów [proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21)] o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;

** § 3 ust. 1 pkt 80 – instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywane do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

(33)

Hasło:

zbiórka złomu w istniejącym obiekcie budowlanym

Opis zagadnienia:

zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego z przeznaczeniem do czasowego magazynowania złomu.

Stanowisko:

W świetle definicji określonej w art. 3 ust. 2 pkt 23 ustawy o odpadach zbieranie odpadów to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów. Konstrukcja powyższej definicji wskazuje, że niezależnie, czy wszystkie wyszczególnione w niej rodzaje działań są prowadzone jednocześnie, czy też tylko jeden z przywołanych procesów zachodzi, będzie on traktowany jako zbieranie odpadów.

Zatem przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego niezbędne będzie wystąpienie z wnioskiem o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

(34)

Hasło:

zbiórka złomu

Opis zagadnienia:

wyznaczenie miejsca i ustawienie kontenera do czasowego magazynowania złomu.

Stanowisko:

Za punkty selektywnego zbierania odpadów należałoby uznać wszelkiego rodzaju obiekty, które docelowo, czyli już po ich realizacji, będzie można – kierując się zapisami art. 3 ust. 2 pkt 9 lit. d ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach – scharakteryzować za pomocą następujących cech występujących łącznie:

- lokalizacja z przypisanym adresem,
- prowadzenie przez firmę lub inny rodzaj jednostki organizacyjnej,
- przypisane godziny przyjmowania odpadów, a tym samym konieczność obsługi punktu.

W tym kontekście jako przykład działań związanych ze zbieraniem odpadów niepodlegających wymogowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można podać wyznaczone na terenie dostępnym ogółowi społeczeństwa miejsca, w których ustawione będą kontenery/pojemniki na odpady zbierane selektywnie, bez konieczności ich obsługi w zakresie przyjmowania odpadów.

(35)

Hasło:

punkt zbiórki sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów opakowaniowych oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji

Opis zagadnienia:

punkt zbiórki sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów opakowaniowych oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Stanowisko:

Punkt zbiórki sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów opakowaniowych (o ile będą opakowaniami z metali) oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 81

rozporządzenia oos, o ile nie są to jednocześnie – z uwagi na ich zakres – przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–45* rozporządzenia oos.

* § 2 ust. 1 pkt 41 – instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

* § 2 ust. 1 pkt 42 – stacje demontażu w rozumieniu ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, ze zm.).

* § 2 ust. 1 pkt 43 – miejsca przetwarzania pojazdów inne niż wymienione w pkt 42 oraz miejsca przetwarzania statków wycofanych z eksploatacji.

* § 2 ust. 1 pkt 44 – strzeżniarki złomu.

* § 2 ust. 1 pkt 45 – zakłady przetwarzania:

a) w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664 ze zm.), w których przetwarzany jest zużyty sprzęt zawierający substancje i preparaty lub mieszaniny niebezpieczne,

b) zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, ze zm.), prowadzące przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów stanowiących odpad niebezpieczny.

(36)

Hasło:

zbieranie złomu

Opis zagadnienia:

odbieranie złomu, który będzie stanowił odpady powstające w ramach dotychczas świadczonych usług konserwacyjnych i serwisowych realizowanych w ramach zakładu będącego producentem m.in. urządzeń dźwigowo-transportowych.

Stanowisko:

Jeżeli zbierane odpady będą powstawały wyłącznie w ramach wskazanego zakresu prowadzonej działalności, bez

zmian istniejącej infrastruktury zakładu, nawet poza jego terenem, wówczas tego rodzaju działania, uznawane jako wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę, o czym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. a ustawy o odpadach, nie powinny być traktowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Inaczej będzie w przypadku działalności uwzględniającej dodatkowo odbieranie odpadów stanowiących złom od podmiotów zewnętrznych, które to odpady niezależnie od świadczonych przez firmę usług ostatecznie byłyby przekazane do punktu zbierania lub przetwarzania złomu. Zatem jeżeli przedstawione działania będą uznawane za „tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów” wskazane w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. b ustawy o odpadach, powinny być uznawane za przedsięwzięcie, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 81 rozporządzenia oos.

(37)

Hasło:

skup złomu, punkty zbierania pojazdów

Opis zagadnienia:

prowadzenie skupu złomu lub punktu zbierania pojazdów w istniejących budynkach i placach o przeznaczeniu magazynowym.

Stanowisko:

Przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą przedsięwzięcia wskazane w § 3 ust. 1 pkt 81 rozporządzenia oos.

W przepisach brak jest definicji złomu, jednakże za złom należy uznać metalowe odpady poprodukcyjne i nieużyteczne bądź nieprzeznaczone do dalszego użytkowania przedmioty/wyroby metalowe, metalowe elementy konstrukcji pochodzące z rozbiórki, konstrukcje stalowe uszkodzone mechanicznie lub skorodowane urządzenia i instalacje metalowe (żelazne i nieżelazne) lub ich części, odpady komunalne z metalu oraz karoserie samochodowe nadające się do przerobu w piecach metalurgicznych i w tym celu gromadzone. Za złom należy również uznać urządzenia, instalacje lub przedmioty zawierające lub wykonane w przeważającej części z metalu (np. wraki samochodów, sprzęt AGD itp.), które po demontażu elementów niemetaliowych nadają się do przetopu. Zgodnie z powyższym określeniem złomem nie będą natomiast odpady, które jedynie zawierają metale (np. odpady wielkogabarytowe

zawierające elementy z metalu). Zatem korzystając z zakresu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów, należy wskazać, że złomem będą m.in. zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy niezawierające cieczy i innych niebezpiecznych elementów, o kodzie 16 01 06. Podkreślenia przy tym wymaga, że w przypadku działalności obejmującej przetwarzanie odpadów, należy rozważyć zasadność kwalifikacji tego typu przedsięwzięć na podstawie m.in. § 2 ust. 1 pkt 41–44* rozporządzenia ooś.

Bez względu na przypisanie planowanych przedsięwzięć – związanych z gospodarowaniem odpadami „punktów zbierania złomu” oraz „punktów zbierania pojazdów” – do wymienionych w § 2 albo w § 3 rozporządzenia ooś, w przypadku, gdy w istniejącym obiekcie prowadzona była dotychczas inna działalność (np. magazynowanie produktów), będą one wymagały uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nie znajduje przy tym uzasadnienia twierdzenie, że rozpoczęcie gromadzenia odpadów po zaprzestaniu prowadzenia magazynowania dóbr lub ich produkcji nie jest zmianą sposobu użytkowania.

* § 2 ust. 1 pkt 41 – instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

* § 2 ust. 1 pkt 42 – stacje demontażu w rozumieniu ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 ze zm.).

* § 2 ust. 1 pkt 43 – miejsca przetwarzania pojazdów inne niż wymienione w pkt 42 oraz miejsca przetwarzania statków wycofanych z eksploatacji.

* § 2 ust. 1 pkt 44 – strzępiarki złomu.

4.12. § 3 ust. 1 pkt 89 i § 3 ust. 1 pkt 90

§ 3 ust. 1 pkt 89

zalesienia:

- a) pastwisk lub łąk, na obszarach bezpośredniego lub potencjalnego zagrożenia powodzią,
- b) nieużytków na glebach bagiennych,
- c) nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyro-

dy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy;

§ 3 ust. 1 pkt 90

zalesienia o powierzchni powyżej 20 ha inne niż wymienione w pkt 89

(38)

Hasło:

samosiew

Opis zagadnienia:

samosiewy na gruntach innych niż leśne.

Stanowisko:

W obu wymienionych wyżej przepisach rozporządzenia ooś znalazły się zalesienia, których kwalifikacja opiera się na szeregu progów i kryteriów. W kontekście przedstawionego problemu konieczne jest zdefiniowanie pojęcia zalesienia, przez które należy rozumieć każde działanie człowieka ukierunkowane na powiększanie zasobów leśnych poprzez wprowadzanie na tereny lasów określone w art. 14 ust. 2 ustawy o lasach. Należy zwrócić uwagę, że w pewnych uwarunkowaniach również samosiew będzie mógł być uznany za takie działanie (np. w odniesieniu do gruntów rolnych przylegających do lasu), jeżeli zostanie on wybrany jako metoda zalesienia.

Jednakże w przypadku występujących samoistnie samosiewów, których powstanie nie zostało wykorzystane przez człowieka w procesie zagospodarowania terenu, nie należy ich uznawać za przedsięwzięcia wymienione w rozporządzeniu ooś.

4.13. § 2 ust. 1 pkt 51, § 3 ust. 1 pkt 102–103

§ 2 ust. 1 pkt 51

chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP – przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsa-

dę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia;

§ 3 ust. 1 pkt 102

chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 60 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP);

§ 3 ust. 1 pkt 103

chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), jeżeli działalność ta prowadzona będzie:

a) w odległości mniejszej niż 100 m od następujących terenów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone:

- mieszkaniowych,
- innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
- zurbanizowanych niezabudowanych,
- rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,

b) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy;

(39)

Hasło:

zwiększenie liczby inwentarza

Opis zagadnienia:

inwestycja polega na zwiększeniu liczby stanowisk z 160 DJP/kurnik na 170 DJP/kurnik, łącznej liczby stanowisk z 960 DJP na 1018 DJP (sztuki/installacje/cykl).

Stanowisko:

Dokonując kwalifikacji przedsięwzięcia polegającego na chowie i hodowli zwierząt, należy brać pod uwagę maksymalną możliwą obsadę inwentarza (przemnożenie maksymalnej liczby sztuk inwentarza możliwych do równoczesnego utrzymywania w danym obiekcie przez wartość współczynnika DJP odpowiadającego przewidzianej do chowu lub hodowli grupie zwierząt). Zatem jeśli inwestor uzyskał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w związku z prowadzeniem ściółkowego chowu drobiu, powinna ona dotyczyć maksymalnej liczby zwierząt, których utrzymywanie w danym obiekcie inwentarskim jest możliwe.

Jeżeli jednak mimo powyższych okoliczności istnieje możliwość zwiększenia w obiekcie obsady bez podejmowania jego przebudowy lub rozbudowy – np. z uwagi na zmianę przepisów określających wymogi techniczne pomieszczeń inwentarskich – przy rozważaniu zaliczenia przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko należy kierować się poniższymi zasadami. Jeśli w związku z realizacją przedsięwzięcia uwarunkowania określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

- ulegną zmianie (lub zmiana ta pociągnie za sobą konieczność zmiany decyzji w zakresie tych uwarunkowań)
- należy stosować § 3 ust. 3 *rozporządzenia oos* i uzyskać ww. decyzję,
- nie ulegną zmianie – należy rozważyć, czy zwiększenie obsady będzie związane z wprowadzeniem inwentarza w ilości określonej w § 2 ust. 1 pkt 51 lub § 3 ust. 1 pkt 102 bądź pkt 103 *rozporządzenia oos*, w przypadku osiągnięcia wskazanych tam progów również należy uzyskać ww. decyzję (w przypadku następującego po sobie zwiększania obsady o ilości „podprogowe”, zachodzi możliwość osiągnięcia progów określonych w ww. przepisach; w takich przypadkach zastosowanie znajdzie § 3 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia oos*).

Natomiast w sytuacji, kiedy planowana jest przebudowa lub rozbudowa obiektu inwentarskiego, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagane jest:

- a) dla ingerencji w przedsięwzięcie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 51 *rozporządzenia oos*:
 - na podstawie § 2 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia oos* – jeżeli zajdzie zwiększenie obsady inwentarza o próg wskazany w § 2 ust. 1 pkt 51,

– na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* – dla każdej innej ingerencji w przedsięwzięcie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 51,

b) dla ingerencji w przedsięwzięcie, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 102 lub pkt 103 *rozporządzenia* – na podstawie § 2 ust. 2 pkt 2 lub § 3 ust. 2 pkt 2 tego aktu prawnego (zależnie od liczby dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza).

(40)

Hasło:

hodowla norki amerykańskiej

Opis zagadnienia:

chów i hodowla norki amerykańskiej.

Stanowisko:

Norka amerykańska (*Mustela vison*) jako zwierzę futerkowe, o którym mowa w myśl art. 2 pkt 3 *ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, zalicza się do zwierząt gospodarskich zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. i przedmiotowej arskich. Tym samym przy kwalifikacji zamierzenia inwestycyjnego polegającego na prowadzeniu chowu lub hodowli zwierząt do odpowiedniej grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko należy wziąć pod uwagę § 2 ust. 1 pkt 51, § 3 ust. 1 pkt 102 oraz § 3 ust. 1 pkt 103.

(41)

Hasło:

ferma drobiu

Opis zagadnienia:

budowa fermy hodowlanej drobiu.

Stanowisko:

Dokonując kwalifikacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego, należy rozważyć § 2 ust. 1 pkt 51, § 3 ust. 1 pkt 102 oraz § 3 ust. 1 pkt 103 *rozporządzenia ooś*. Wartości współczynników przeliczeniowych sztuk zwierząt na DJP określone są w załączniku do *rozporządzenia* (dla drobiu wynoszą one odpowiednio: kury i kaczki 0,004, gęsi 0,008, indyki 0,024, strusie 0,2, perlice 0,003 oraz przepiórki 0,0003).

(42)

Hasło:

obliczanie wskaźnika DJP

Opis zagadnienia:

obliczanie wskaźnika DJP przy kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na adaptacji budynku gospodarczego na potrzeby chlewni o obsadzie maksymalnej do 600 sztuk.

Stanowisko:

Współczynnik powinien zostać wyliczony według największej obsady, dla której zaprojektowane zostanie przedsięwzięcie, odpowiednio z uwzględnieniem przewidzianego rodzaju zwierząt: warchlaków, prosiąt, tuczników.

Zakładając, że jednocześnie maksymalna obsada może wynieść nawet do 600 sztuk tuczników, powinien być brany pod uwagę wskaźnik dla tuczników wynoszący 0,14. W takim przypadku planowana hodowla wyniesie 84 DJP, a planowane przedsięwzięcie na podstawie § 3 ust. 1 pkt 102 *rozporządzenia ooś* będzie przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagającym uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy jednak podkreślić, że w przypadku, gdy planowana hodowla uwzględniałaby także inne rodzaje zwierząt, dla których *rozporządzenie ooś* podaje odpowiednie wskaźniki, np. maciory – 0,35, knury – 0,4, będzie musiało to zostać uwzględnione przy obliczeniu współczynnika dla projektowanej hodowli.

(43)

Hasło:

obliczanie wskaźnika DJP

Opis zagadnienia:

obliczania wskaźnika DJP przy kwalifikacji planowanej zmiany inwestycji odchowalni drobiu w zakresie zwiększenia liczby 10-tygodniowych kurek.

Stanowisko:

Współczynnik DJP powinien zostać wyliczony według największej liczby zwierząt, która będzie hodowana po zakładanych zmianach istniejącego przedsiębiorstwa. Dopiero wówczas planowane przedsięwzięcie powinno zostać

odpowiednio zakwalifikowane do danej grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Załącznik *rozporządzenia ooś* określa wskaźnik DJP dla drobiu, odrębnie dla kur oraz piskląt. Zatem w przypadku hodowli innych grup drobiu niż pisklęta należy stosować wskaźnik DJP podany dla kur, który wynosi 0,004.

(44)

Hasło:

odległość chowu/hodowli zwierząt od budynków/gruntów

Opis zagadnienia:

sposób pomiaru odległości pomiędzy planowanym przedsięwzięciem a rodzajami nieruchomości, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 103 lit. a *rozporządzenia ooś*.

Stanowisko:

Odległość dzieląca przedsięwzięcie od terenów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 103 lit. a *rozporządzenia ooś* powinna być mierzona od obrysów obiektów służących lub bezpośrednio związanych z chowem lub hodowlą zwierząt do granicy wspomnianych terenów określonej w ewidencji gruntów i budynków.

(45)

Hasło:

płyta obornikowa i odstojnik na gnojowicę; zbiorniki na odcieki z płyty

Opis zagadnienia:

budowa zbiornika na gnojowicę, gnojówkę i wody gnojowe, płyty obornikowej oraz otwartych silosów na kiszonkę o łącznej powierzchni ok. 9100 m², na terenie gospodarstwa rolniczego prowadzącego hodowlę bydła w liczbie 794 szt. (544 DJP); budowa płyty obornikowej i zbiorników na odcieki z płyty.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji tego typu przedsięwzięć należy zwrócić uwagę, że przepisy *rozporządzenia ooś* dotyczą procesu (hodowli lub chowu), mają więc zastosowanie zarówno w przypadku, gdy rozpoczęcie procesów będzie się wiązało z budową odpowiednich obiektów budowlanych służących do chowu lub hodowli, czy też jedynie do rozpoczęcia procesu w już istniejącym obiekcie inwentarskim.

Tak więc w celu właściwej kwalifikacji różnego rodzaju przedsięwzięć związanych z tego typu działalnością należy określić, czym jest chów i hodowla zwierząt. Definicja hodowli zwierząt została wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 4 *ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* mówiącym, że jest to zespół zabiegów zmierzających do poprawienia założeń dziedzicznych (genotypu) zwierząt gospodarskich, w zakres których wchodzi ocena wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich, selekcja i dobór osobników do kojarzenia prowadzony w warunkach prawidłowego chowu. Natomiast pojęcie chowu nie zostało zdefiniowane w żadnym akcie prawnym, stąd też za chów zwierząt należy przyjąć czynności, takie jak karmienie i pielęgnacja, związane z utrzymaniem zwierząt od czasu ich nabycia – zwykle młodych osobników – do czasu uzyskania przez nie oczekiwanych cech użytkowych.

Biorąc pod uwagę powyższe definicje, czynności, takie jak produkcja paszy czy magazynowanie gnojowicy lub obornika, wykraczają poza pojęcie chowu i hodowli zwierząt, konsekwencją czego jest fakt, że budowa obiektów budowlanych umożliwiających takie działania nie może zostać uznana za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Zatem również budowa płyty obornikowej i zbiorników na odcieki z płyty, niezależnie czy ww. obiekty zlokalizowane będą na terenie gospodarstwa prowadzącego chów i/lub hodowlę, czy poza jego granicami, nie może zostać uznana za przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Należy jednak pamiętać, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych przed realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, związanych z chowem lub hodowlą zwierząt, może pojawić się wymóg budowy płyty do składowania obornika i/lub zbiornika na gnojowicę jako elementów zabezpieczających przed negatywnym wpływem przedsięwzięcia na środowisko.

(46)

Hasło:

wynajem chlewni, zagospodarowanie istniejącego budynku inwentarskiego

Opis zagadnienia:

wynajem istniejącego obiektu inwentarskiego i rozpoczęcie chowu świń w liczbie ok. 1800 szt. (ok. 250 DJP);

- zagospodarowanie istniejącego obiektu inwentarskiego i rozpoczęcie chowu indyków w liczbie 4000 szt. (96 DJP);
- adaptacja budynku inwentarskiego (który wcześniej był wykorzystywany do hodowli drobiu) i rozpoczęcie hodowli trzody chlewnej w ilości 500 szt. (ok. 70 DJP).

Stanowisko:

Przepisy *rozporządzenia ooś* mówią o chowie lub hodowli zwierząt, czyli procesie, który nie dotyczy zatem wyłącznie tej części zamierzania inwestycyjnego, które związane jest z budową czy przebudową/rozbudową obiektów, w których działalność taka będzie prowadzona. Stąd też decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach należy uzyskać przed rozpoczęciem procesu chowu lub hodowli zwierząt, o ile zostaną osiągnięte progi, o których mowa w *rozporządzeniu ooś*.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 *ustawy ooś*, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast brzmienie art. 59 ust. 1 pkt 1 *ustawy ooś* wskazuje, że dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko.

Zestawiając przywołane wyżej przepisy z opisanymi inwestycjami, należy stwierdzić, że przed ich realizacją konieczne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

4.14. § 3 ust. 1 pkt 104

chów lub hodowla obcych rodzimej faunie zwierząt, innych niż gospodarskie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 223, poz. 1775 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857), w liczbie nie mniejszej niż 4 matki lub 20 sztuk, z wyjątkiem ryb oraz skorupiaków;

(47)

Hasło:

hodowla świerszcza domowego

Opis zagadnienia:

budowa budynku, w którym odbywać się będzie hodowla świerszcza domowego – *Acheta domestica* (Linnaeus 158) w liczbie ok. 100 000 sztuk.

Stanowisko:

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51* oraz § 3 ust. 1 pkt 102** i 103*** *rozporządzenia ooś* za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko uznano chów i hodowlę zwierząt o określonych w przywołanych przepisach kryteriach i progach. Powyższe punkty rozporządzenia dotyczą chowu i hodowli zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1–3 *ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, wśród których nie został wymieniony świerszcz domowy, w związku z czym przedsięwzięcie to nie będzie podlegało tym przepisom.

Przy kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia obejmującego hodowlę obcych rodzimej faunie zwierząt należy wziąć pod uwagę definicję gatunku obcego wskazaną w art. 5 pkt 1 lit. c *ustawy o ochronie przyrody*, za który uznaje się gatunek występujący poza swoim naturalnym zasięgiem w postaci osobników lub zdolnych do przeżycia: gamet, zarodników, nasion, jaj lub części osobników, dzięki którym mogą się one rozmnażać. Z uwagi na fakt, że jako naturalny zasięg występowania świerszcza domowego przyjmuje się Północną Afrykę i południowo-zachodnią Azję, a do Europy został on zawleczony, owada tego należy uznać za gatunek obcy w rozumieniu przepisów *ustawy o ochronie przyrody*.

Mając na uwadze powyższe, hodowla świerszcza domowego w przedstawionym wyżej zakresie spełnia przesłanki, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 104 *rozporządzenia ooś*.

* § 2 ust. 1 pkt 51 – *chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP – przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia.*

** § 3 ust. 1 pkt 102 – *chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 60 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP);*

*** § 3 ust. 1 pkt 103 – *chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), jeżeli działalność ta prowadzona będzie:*

a) w odległości mniejszej niż 100 m od następujących terenów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone:

- mieszkaniowych,
- innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
- zurbanizowanych niezabudowanych,
- rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,

b) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.

4.15. § 3 ust. 1 pkt 107

przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1 realizowane wyłącznie lub głównie w celu opracowania lub wypróbowania nowych metod lub nowych produktów, które będą eksploatowane w okresie nie dłuższym niż dwa lata;

(48)

Hasło:

ekologiczna technologia utylizacji odpadów – instalacja badawcza

Opis zagadnienia:

małe stanowisko badawcze przeznaczone do opracowania ekologicznej technologii utylizacji odpadów, w skład którego wchodzić będą:

- reaktor plazmowy ze źródłem plazmy;
- układ załadunku piasku i trocin do reaktora;
- wymiennik ciepła;
- układ oczyszczania gazu drzewnego;

– zbiornik do magazynowania gazu;

– układ wytwarzania energii elektrycznej (dwa silniki spalinowe o mocy około 10–20 kW).

Przewidywana ilość wykorzystywanych w ramach badań zrębków, trocin oraz piasku kwarcowego nie powinna przekroczyć 0,5 t rocznie.

Stanowisko:

Z uwagi na fakt, że w procesie termicznego przetwarzania wykorzystywane będą trociny i zrębki drewniane, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów są odpadami (kod 03 01 05), planowane przedsięwzięcie w związku z § 3 ust. 1 pkt 80* rozporządzenia ooś będzie należeć do grupy mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zarówno zrębki, jak i trociny planowane do wykorzystania w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia stanowią biomasę w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych z instalacji, a zgodnie z rozporządzeniem w sprawie katalogu odpadów piasek kwarcowy odpadu nie stanowi. Zatem przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie zaliczane do wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 46** rozporządzenia ooś. Tym samym nie będzie ono również przedsięwzięciem wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 107 rozporządzenia ooś.

Mając na uwadze powyższe, przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne będzie wymagać uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zdecydować będzie organ właściwy do wydania wspomnianej decyzji po uzyskaniu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz organu wymienionego w art. 78 ust. 1 ustawy ooś.

* § 3 ust. 1 pkt 80 – instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;

** § 2 ust. 1 pkt 46 – instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastoso-

waniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów [proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)] o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.

(49)

Hasło:

instalacje badawcze

Opis zagadnienia:

przesłanki pozwalające zakwalifikować przedsięwzięcie do tego przepisu *rozporządzenia ooś*.

Stanowisko:

Kryteria determinujące tego typu działalność to:

- 1) dominujący cel funkcjonowania
 - opracowanie nowych metod,
 - opracowanie nowych produktów,
 - wypróbowanie nowych metod,
 - wypróbowanie nowych produktów,
- 2) okres funkcjonowania – do dwóch lat.

Za nowy produkt lub nową metodę należy uznać produkty lub metody dotąd niestosowane w technologii przemysłowej i niewdrożone do komercyjnego użytkowania.

Opracowywanie nowego produktu lub metody następować może w wyniku badań stosowanych, polegających głównie na pracy badawczej podejmowanej w celu zdobycia nowej wiedzy ukierunkowanej na konkretne zastosowania praktyczne. Elementem charakterystycznym tych badań jest poszukiwanie możliwych zastosowań praktycznych dla wyników badań podstawowych (prace teoretyczne i eksperymentalne podejmowane przede wszystkim w celu zdobycia lub poszerzenia wiedzy na temat przyczyn zjawisk i faktów) bądź poszukiwanie nowych rozwiązań pozwalających na osiągnięcie z góry założonych celów praktycznych. Wynikami badań stosowanych są modele próbne wyrobów, procesów czy metod. Nowe metody i produkty mogą być również wynikiem badań rozwojowych związanych z pracami konstrukcyjnymi, technologiczno-projektowymi oraz doświadczalnymi, polegającymi na zastosowaniu istniejącej już wiedzy – uzyskanej dzięki pra-

com badawczym lub jako wynik doświadczenia praktycznego – do opracowania nowych lub istotnego ulepszenia istniejących materiałów, urządzeń, wyrobów, procesów, systemów czy usług, łącznie z przygotowaniem prototypów doświadczalnych oraz instalacji pilotażowych. Następstwem wspomnianych badań będą prace wdrożeniowe związane w szczególności z wykonaniem dokumentacji technicznej, oprzyrządowania, próbnych instalacji, próbnej serii nowego wyrobu, przeprowadzeniem poprawek po póbach itp.

Należy zauważyć, że pierwiastkiem łączącym wszystkie rodzaje prac badawczych jest pewna hierarchizacja i porządek prowadzonych badań. Tak więc każdorazowo inwestor ubiegający się o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, klasyfikując przedsięwzięcie do § 3 ust. 1 pkt 107 *rozporządzenia ooś*, winien wykazać się „projektem badawczym”, którego istotnymi elementami będą w skrócie: sprecyzowanie problemu badawczego, ustalenie metodyki badań, zebranie materiału zgodnie z zaproponowaną metodyką, opracowanie zebranego materiału i sformułowanie wniosków (również otrzymanie produktu, opisanie nowej metody).

Przez wypróbowanie nowych metod lub produktów należy rozumieć sytuację, w której po raz pierwszy poddaje się użytkowaniu, testowaniu wcześniej opisane (opracowane) wyroby lub metody. Należy zaznaczyć, że aby uznać przedsięwzięcia, w których prowadzone jest testowanie metod lub produktów za należące do grupy wymienionej w § 3 ust. 1 pkt 107 *rozporządzenia ooś*, proces ten winien przebiegać przed komercyjnym wykorzystaniem wspomnianych metod i produktów.

Istotne jest, aby pamiętać, że przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1, w których realizowane są badania nieprowadzące do modyfikacji lub wytworzenia nowych metod lub nowych produktów, które będą eksploatowane w okresie nie dłuższym niż dwa lata, nie będą zaliczane do § 3 ust. 1 pkt 107 *rozporządzenia ooś*. Podobnie w sytuacji, gdy podmiot posiadający instalację, o której mowa w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, podejmie z jednostką naukową współpracę, która nie jest prowadzona w celu opracowania lub wypróbowania nowego produktu lub metody, przedsięwzięcie takie nie powinno być kwalifikowane na podstawie omawianego przepisu.

4.16. § 2 ust. 2, § 3 ust. 2

§ 2 ust. 2

do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w:

- 1) ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;
- 2) § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

§ 3 ust. 2

do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:

- 1) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;
- 2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;
- 3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy;

(50)

Hasło:

kwalifikacja zmian przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

Opis zagadnienia:

kwalifikacja zmian przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Stanowisko:

W myśl § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 *rozporządzenia ooś*. Zatem za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy uznać rozbudowę, przebudowę lub montaż realizowanego lub zrealizowanego „nieprogowanego” przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś* lub zmianę przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1, określonego za pomocą progów, która to zmiana nie osiągnie progów wskazanych w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś*.

Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś* za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uznane zostały działania polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, z wyłączeniem przypadków, w których powstała w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

Powyższy przepis wskazuje, że zmiany polegające na przebudowie, rozbudowie lub montażu przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, dla których nie ustalono żadnych progów, powodują zaliczenie ich do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko bez względu na zakres i wielkość zmian.

Natomiast w przypadku przedsięwzięć, dla których w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś* zostały określone progi, wspomniane zmiany mogą zostać uznane za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli spełnią dwa warunki:

– nie mogą powodować osiągnięcia progów określonych w § 2 ust. 1 (w związku z brzmieniem § 2 ust. 2 pkt 1

rozporządzenia ooś; przedsięwzięcia osiągające ten próg zaliczane są do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko);

– muszą osiągać progi określone w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*.

Drugi z powyższych warunków jest następstwem zastosowanego w omawianym przepisie zapisu wykluczającego przedsięwzięcia nieosiągające takich progów. Innymi słowy, dotyczy takich zmian, w których sama przebudowa/rozbudowa stanowi przedsięwzięcie o parametrach przypisanych do danego rodzaju przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*.

Należy przy tym pamiętać, że przedsięwzięciami wymienionymi w ustępach pierwszych § 2 i § 3 tego rozporządzenia nie są zakłady, a np. znajdujące się w nich instalacje (przykładowo: instalacja do produkcji mleka o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok + instalacja do pakowania lub puszkowania produktów zwierzęcych o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok + zespół parkingów wraz z towarzyszącą infrastrukturą o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha itd. = zakład mleczarski).

W myśl § 3 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia ooś* za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uznane zostały za przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1 *rozporządzenia ooś*. Aby przedsięwzięcie takie zostało objęte obowiązkiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, muszą zostać spełnione następujące warunki:

– oba przedsięwzięcia (planowane i zrealizowane) muszą być tego samego rodzaju oraz być określone za pomocą progów;

– oba przedsięwzięcia winny być zlokalizowane na terenie jednego obiektu lub zakładu;

– każde z osobna nie może osiągać progów określonych w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*;

– po zsumowaniu parametrów obu przedsięwzięć osiągnięte zostaną progi wskazane w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*. Jako przykład można podać sytuację, w której na terenie zakładu znajduje się instalacja do produkcji betonu w ilości 10 t na dobę i planowana jest budowa podobnej

instalacji o wydajność 8 t na dobę. Po zsumowaniu otrzymamy instalację do produkcji betonu w ilości przekraczającą 15 t na dobę (§ 3 ust. 1 pkt 21* *rozporządzenia ooś*).

* § 3 ust. 1 pkt 21 – *instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 t na dobę*;

(51)

Hasło:

sumowanie parametrów

Opis zagadnienia:

jak należy rozumieć sumowanie parametrów?

Stanowisko:

Przepis § 3 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia ooś* dotyczy sumowania parametrów przedsięwzięć podprogowych tj. charakterystycznych parametrów przedsięwzięcia istniejącego bądź będącego w trakcie realizacji z parametrami planowanego zamierzenia. Należy podkreślić, iż przedmiotowy przepis nie odnosi się do przebudowy, rozbudowy przedsięwzięć spełniających progi i kryteria wymienione w § 2 oraz § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*.

(52)

Hasło:

rozbudowa zabudowy usługowej

Opis zagadnienia:

rozbudowa zabudowy usługowej o powierzchni powyżej 2 ha na terenach nieobjętych planem miejscowym i na obszarach nieobjętych formami ochrony przyrody o nową powierzchnię zabudowy mniejszą niż 2 ha.

Stanowisko:

W myśl § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś*, przebudowa czy rozbudowa przedsięwzięć, o których mowa w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś* i które mają ustalone progi, ale zakres planowanych prac nie wiąże się z osiągnięciem przedmiotowych progów, nie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym samym rozbudowa przedsięwzięcia, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 55 lit. b tiret drugie* *rozporządzenia ooś*, o powierzchni użytkową mniejszą niż 2 ha nie stanowi przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w świetle § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś*. Natomiast w myśl § 3 ust. 2

pkt 3 *rozporządzenia ooś* do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, kwalifikują się zamierzenia inwestycyjne, które nie osiągają progów określonych w § 3 ust. 1, o ile po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w § 3 ust. 1 – w myśl § 3 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia ooś* (przepis dotyczy sumowania parametrów przedsięwzięć podprogowych, np. do istniejącej zabudowy usługowej o powierzchni użytkowej 1,5 ha znajdującej się poza terenem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i poza obszarem objętym formami ochrony przyrody, dobudowywana jest powierzchnia 0,6 ha). W tym miejscu należy podkreślić, iż przedmiotowy przepis nie odnosi się do przebudowy, rozbudowy przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 oraz § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 1 pkt 55 lit. b tiret drugie – *zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 54, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze.*

Interpretacje uwzględniające stosowania przepisów § 2 ust. 2 oraz § 3 ust. 2 przy kwalifikacji planowanych przedsięwzięć:

1) związanych z przemysłem:

- § 2 ust. 1 pkt 3, § 3 ust. 1 pkt 4: interpretacje nr (6), (7), (9), (12), (13),
- § 2 ust. 1 pkt 6, § 3 ust. 1 pkt 7: interpretacje nr (18) – (23), (25), (27), (29),
- § 2 ust. 1 pkt 7, § 3 ust. 1 pkt 8: interpretacje nr (32), (34),
- § 2 ust. 1 pkt 15, § 3 ust. 1 pkt 13: interpretacja nr (38),
- § 3 ust. 1 pkt 5: interpretacja nr (48),
- § 3 ust. 1 pkt 15: interpretacja nr (53),
- § 3 ust. 1 pkt 22: interpretacja nr (60),
- § 3 ust. 1 pkt 34: interpretacja nr (63),
- § 3 ust. 1 pkt 35: interpretacje nr (66), (68), (70),

- § 3 ust. 1 pkt 37: interpretacja nr (73),
- § 3 ust. 1 pkt 43: interpretacja nr (83),
- § 3 ust. 1 pkt 92: interpretacja nr (87),
- § 3 ust. 1 pkt 94: interpretacja nr (88),

2) przedsięwzięć infrastrukturalnych:

- § 2 ust. 1 pkt 30, § 3 ust. 1 pkt 59: interpretacje nr (7), (9) – (11),
- § 2 ust. 1 pkt 31, § 2 ust. 1 pkt 32, § 3 ust. 1 pkt 60: interpretacje nr (12), (18), (20), (22)–(30),
- § 3 ust. 1 pkt 52: interpretacje nr (37) – (40), (44), (45), (47), (49), (50),
- § 3 ust. 1 pkt 53, § 3 ust. 1 pkt 56: interpretacje nr (54), (55), (66),
- § 3 ust. 1 pkt 54: interpretacja nr (69),
- § 3 ust. 1 pkt 61: interpretacja nr (78),
- § 3 ust. 1 pkt 66: interpretacja nr (82),
- § 3 ust. 1 pkt 79: interpretacja nr (88),

3) związanych z gospodarką odpadami i ściekami, rolnictwem, leśnictwem i akwakulturą, turystyką i wypoczynkiem oraz pozostałych przedsięwzięć:

- § 2 ust. 1 pkt 34: interpretacja nr (1),
- § 2 ust. 1 pkt 40, § 3 ust. 1 pkt 77: interpretacja nr (2),
- § 2 ust. 1 pkt 41, § 2 ust. 1 pkt 46, § 3 ust. 1 pkt 80: interpretacje nr (9), (12), (13),
- § 2 ust. 1 pkt 42, § 2 ust. 1 pkt 43: interpretacja nr (22),
- § 3 ust. 1 pkt 50: interpretacja nr (25),
- § 3 ust. 1 pkt 51: interpretacja nr (28),
- § 2 ust. 1 pkt 51, § 3 ust. 1 pkt 102–103: interpretacje nr (39).

4.17. § 3 ust. 3

Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepis stosuje się, o ile ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia.

(53)

Hasło:

niebudowlane zmiany przedsięwzięć

Opis zagadnienia:

rodzaje przedsięwzięć kwalifikowane na podstawie § 3 ust. 3 *rozporządzenia ooś*.

Stanowisko:

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że przedmiotem omawianej regulacji będą jedynie takie zrealizowane przedsięwzięcia, dla których wcześniej została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższy przepis dotyczy planowanych zmian zrealizowanych przedsięwzięć, które nie zostaną zakwalifikowane na podstawie § 2 ust. 2 ani § 3 ust. 2 *rozporządzenia ooś*, a spowodują modyfikację w zakresie oddziaływania zrealizowanego przedsięwzięcia na środowisko. Należy bowiem pamiętać, że zgodnie z art. 82 ust. 1 *ustawy ooś* decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa m.in. warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Przedsięwzięcia, takie jak: wydłużenie czasu pracy instalacji np. z 12 do 24 h, zmia-

na surowca energetycznego w elektrowni, podniesienie poziomu piętrzenia na zbiorniku wodnym lub cieku czy też zwiększenie emisji do środowiska itp., są przykładami zmian, z którymi związana będzie konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o ile:

– cechy te ujęte zostały w dotychczasowej decyzji jako uwarunkowania lub

– zmiana tych cech pociągnie za sobą konieczność zmiany określonych wcześniej w decyzji uwarunkowań.

Interpretacje uwzględniające stosowania przepisów § 3 ust. 3 przy kwalifikacji planowanych przedsięwzięć:

1) związanych z przemysłem:

- § 3 ust. 1 pkt 22: interpretacja nr (60),

- § 3 ust. 1 pkt 34: interpretacja nr (63),

2) przedsięwzięć infrastrukturalnych:

- § 2 ust. 1 pkt 30, § 3 ust. 1 pkt 59: interpretacje nr (10),

3) związanych z gospodarką odpadami i ściekami, rolnictwem, leśnictwem i akwakulturą, turystyką i wypoczynkiem oraz pozostałych przedsięwzięć:

- § 2 ust. 1 pkt 41, § 2 ust. 1 pkt 46, § 3 ust. 1 pkt 80: interpretacje nr (13),

- § 2 ust. 1 pkt 42, § 2 ust. 1 pkt 43: interpretacja nr (21).

5. Indeks haseł

biogazownia	19
biologiczne przetwarzanie odpadów	19
demontaż części samochodowych	22
ekologiczna technologia utylizacji odpadów – instalacja badawcza	38
ferma drobiu	35
gospodarstwo agroturystyczne	26
hodowla norki amerykańskiej	35
hodowla świerszcza domowego	37
instalacja do produkcji substancji elastycznej przy wykorzystaniu recyklingu odpadów	18
instalacja przetwarzania odpadów	16
instalacje badawcze	39
instalacje spalające odpady będące biomasą	16
kontynuacja przedsięwzięcia w zakresie zbierania i odzysku odpadów	21
krematoria dla zwierząt	17
kruszenie, sortowanie odpadów	19
kwalifikacja zmian przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko	40
mobilna instalacja przetwarzania odpadów o charakterze badawczo-rozwojowym	20
mobilne urządzenia do produkcji podbudów drogowych	20
niebudowlane zmiany przedsięwzięć	43
obliczanie wskaźnika DJP	35
odgazowanie składowiska	18
odległość chowu/hodowli zwierząt od budynków/gruntów	36
odzysk odpadów poza instalacją	17
ośrodek rekreacyjno-sportowy	25
płyta obornikowa i odstojnik na gnojowicę; zbiorniki na odcieki z płyty	36
pole namiotowe	27
przebudowa portu	13
przydomowe oczyszczalnie ścieków	14
punkty do zbierania złomu, punkty selektywnego zbierania odpadów	29
punkt zbiórki sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów opakowaniowych oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji	31
regeneracja turbosprężarek	28
ręczne przetwarzanie zużytego sprzętu elektronicznego	24

rozbudowa instalacji do odzysku odpadów	17
rozbudowa zabudowy usługowej	41
samosiew	33
<i>skate park</i>	27
skup złomu, punkty zbierania pojazdów	32
stacja demontażu pojazdów	23
sumowanie parametrów	41
suszenie pyłu mikrosferowego	16
termooksydator	15
tor gokartowy i quadowy	28
wynajem chlewni, zagospodarowanie istniejącego budynku inwentarskiego	36
zabudowa hotelarsko-gastronomiczna	26
zakład przetwarzania	24
zbieranie złomu	32
zbiórka złomu	31
zbiórka złomu w istniejącym obiekcie budowlanym	31
zlewnia ścieków	13
zmiany stacji demontażu pojazdów	23
zwiększenie liczby inwentarza	34

Opracowanie zawiera przykłady interpretacji Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska określających zasady stosowania przepisów *rozporządzenia oos* przy kwalifikacji planowanych inwestycji jako przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedstawione tu interpretacje odnoszą się do grup przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, związanych m.in. z gospodarką odpadami i ściekami, hodowlą zwierząt, turystyką, jak również do kwestii kwalifikacji planowanych zmian przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.